

Proteus mercurialis geminus, exhibens naturam metallorum sive operis philosophici theoriam & ejusdem praxin, sive compositionem lapidis secreti / [Johann Baptist Grosschedel Von Aicha].

Contributors

Grosschedel von Aicha, Johann Baptist

Publication/Creation

Hamburg : M. Grocianus, 1706.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/u87ewmmn>

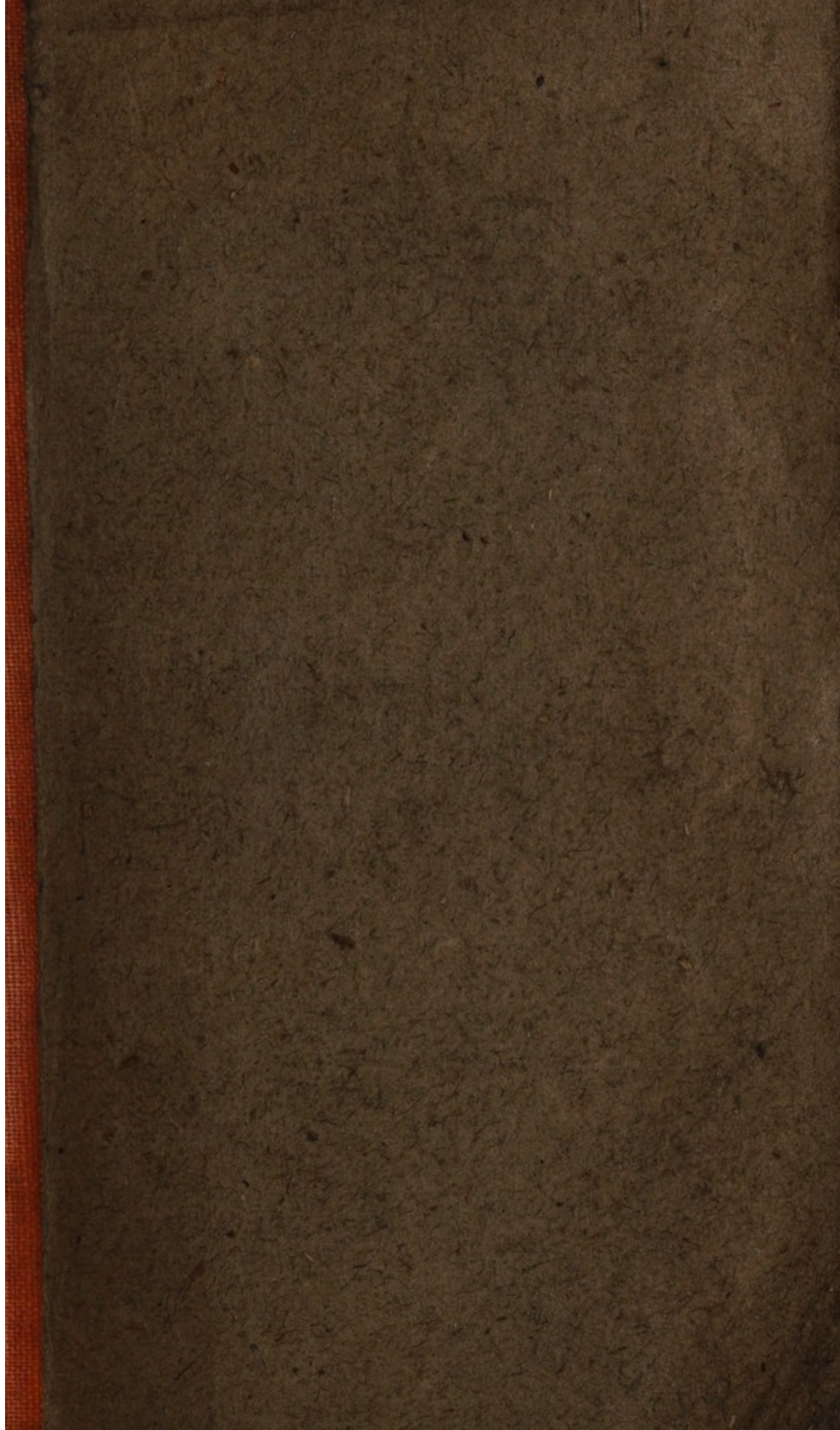
License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

25,840/A

N. VI

7/8

2200

8° 8386

groscheid

Lb. 8561.

70484
PROTEUS

MERCURIALIS GEMINUS,

EXHIBENS

NATURAM METAL-
LORUM SIVE OPERIS PHILOSOPHI-
ci Theoriam & ejusdem praxin, sive Com-
positionem Lapidis secreti per Philo-
sophorum sententias & auctoritates
elucidatus.

Per

JOHANNEM BAPTISTAM
GROSCHEDELIUM ab AICHA, Equitem
Romanum, Philosophum & Chymicum,

Verissimus auctor

HAMBURGI,

Typis MATTHIÆ GROCIANI,

Anno M. D. C. C. VI.

MORIENUS RO-
MANUS.

*B*onum quod nunc ha-
beo, & in futurum expe-
cto, ex DEO est, & in
ejus manu collocatum.

Ad Lectorem Benevolum.

UT videas magni mysteria maxima
Mundi

*Hunc cautus librum, Lector Amande, lege.
Invenies in eo quod cuncta Metalla reformet.
Et prompte cumulum vertat in aurife-
rum.*

*Invenies, hominum grandi quo pressa dolore
Corpora restituas, egragq; membra leves.*

**DANIEL STOLCIUS de STOL-
CENBERG. Bohem. Med. C.
Poeta Lau. Cor.**

Ejusdem

AD NOBILISSIMUM, CLARISSIMUM, &
Doctissimum Virum Dominum,

JOH. BAPTISTAM
GROSSCHEDELIUM ab AICHA,
Equitem Romanum;

GRATIÆ ET NATURÆ LUMINIS INDA-
gatorem solertissimum, Philosophum acutissimum
& Spagyrum vigilantissimum, *Mysteria*
Lapidis Mineralis
edentem.

O Cultum vulgo pandes an A-
pollinis Ignem?

Secretas Mundi num referabis
opes?

Harpocratem præsta: ne sis Epime-
theus olim.

In mediis Undis Tantalus ecce
fitit.

Sed bene scripta ligas: modo tu qui
intelligis isthæc,

~~Vel benetecta legas. vel bene lecta~~
tegas:

PRÆ-

PRÆFATIO

Ad amicum Lectorem.

AUTHOR *hujus libelli quis sit, Lector Benevole, ne sis anxie sollicitus. Parum enim in eo situm est. Scias vero eundem per multos annos apud me delituisse, Authorem vero ipsius jam diu Naturæ debitum exolvisse. Cu-*

|| 3

jus

Præfatio ad Lectorem.

*jus Eruditionem ex hoc
præsenti ipsius profun-
dissimo Scripto facili-
me colligere poteris. No-
lui enim ut diutius ti-
neis escam præberet,
quinimo omnem dedi o-
peram, ut in lucem pro-
diret, teque in studiis
& laboribus tuis suble-
varet & confirmaret.
Quo facilius admirabi-
lem Mineralium Natu-
ram intelligere, & de-
sideratam Metallorum
transmutationem [si ad
id*

*id à DEO TER OPT.
MAX. vocatus es] con-
sequi queas. Quod si
mea hæc promptitudo,
teque juvandi cupiditas
tibi non ingrata fuerit,
dabo operam, ut meo-
rum jam per triginta an-
nos ferme in Chymicis
exantlatorum laborum
specimen aliquod vide-
as, secretorumque Na-
turæ Arcanorum tam
longo temporis interval-
lo indefesso studio, &
assidua Experientia à
me*

Præfatio ad Lectorem.

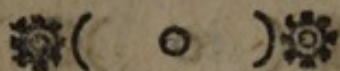
me conquisitorum par-
ticeps efficiaris.

Vale.

J. B. G. A. A. E. R.

DE

DE
VITA LONGA
sic
THEOPHRASTUS

ANtequam de VITA LONGA philosophari incipiam, primo quid Vita sit, scitu dignum existimo, maxime vero immortalis: Quem locum alii prorsus integrum reliquerunt, credo incognitum, aut non satis intellectum. Hinc est, cur alteri solum, mortali scilicet, consultum voluerint hactenus.

Quæ omnia ut clariùs innotescant, principio de Physico corpore dicendum esse existimo. Generalis praxis in Physico corpore fit ad hunc modum.

))((

Prin-

Principio considerantur partes ejus, tot & tam variæ Medullæ, Ossa, Cartilagines, Ligamenta Nervi, Carnes, Membra: Denique quicquid est Principalium membrorum, Cor videlicet, Epar, Cerebrum, Ve-
sica, Splen.

Præterea quicquid est exteriorum membrorum, Musculi, Laceri, & id genus alia, quæ Phy-
sicam Vitam complectuntur.

Sed ad ea priusquam perveniamus, quid Mors sit, quid Ae-
gritudo, paucis indicabimus.

Mors est dissolutio Vitæ, cum mortalis, tum immortalis, quam dies Natalis conjungit ac copulat, Nam Omnis Conjunctio rerum mortali-um, maxime diversarum, adfert secum Dissolutionem.

Quemadmodum omnem Con-
junctionem rerum Naturalium,
& earum quæ præter Naturam
sunt,

sunt, sequitur Dissolutio. Sic Vi-
tæ, quæ conjuncta est, Comes est
Dissolutio.

Hinc est hujus mali fons &
origo, generatio Morbi, quam con-
tinuò insequitur mors.

Ex quibus facile colligere li-
cet, quid Vita sit tum mortalis, tum
immortalis: qua ratione Vitaque con-
servari debeat: Id quod infra etiam
in fine Physici corporis latius pate-
bit.

Principio oportet probè co-
gnitam habeamus universam ra-
tionem atque naturam cum Phy-
sici Corporis tum Physicæ Vitæ:
etsi neque Corpus neque Vita corpo-
ris hoc loco considerari debent.

Ex mortali enim nihil potest eli-
ci, quod pariat Vitam longam.

Extra corpus est Vita longa &
à corpore conservatur.

Præterea interveniente corpo-
re

re exoritur dissolutio Vitæ utriusque.

Ubicunque enim mortalitas non est conjuncta immortalitati, illic dissolutio esse nequit.

Hoc loco plurimum laboravit Hippocratica Musa, qua scilicet ratione corpus tanquam Balsamum conservaret, ne causaretur mortem, immemor in Vita Mortem non esse.

Nihil enim aliud Mors est, nisi dissolutio quædam: quæ ubi accidit, tum demum moritur corpus.

Atque huc omnia sua excerpta retulit Hipocrates, corpusculumque illud præ manibus sumere, & mortale mortali conservare decrevit. Quum in ea nulla unquam fuerit Vita, quæ ex illius fonte manarit.

Corpus est creatura, at non Vita,

Non

Non prorsus referenda est, inquires, Hippocratica Musa ad mortalitatem: Esto.

At multò faciliorem viam ad sanitatem invenies. Nihil enim præter ea quæ creaturæ sunt, Hippocrati tribuit Deus. Sed ad rem.

Huic corpori Deus adjunxit aliud quoddam, puta cœleste, id quod in corpore Vitæ existit.

Hoc opus, hic labor est, ne in dissolutionem, quæ mortalium est, & huic soli adjuncta erumpat.

Etsi in corpore isto caduco accidere potest dissolutio, atq; adeò colligi ex ea amissio cœlici corporis: tamen Vitæ longæ obesse nequit: propter Restaurationem quæ subinde fieri debet, ut prorsus omni defectu careat corpus.

Sicut enim ignis tantisper dum ligna adsunt, vivit: sic Vita longa, dum ad est corpus.

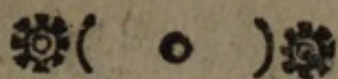
Quod corpus, ut corpus, conservandum est, interveniente corpore, quod extrinsecus convalescit: Inde enim conservari potest.

Nihil enim aliud est corpus, nisi Subjectum, in quo Longa Vita gliscit.

Per primum Metallorum summæ atque adeo præcipuæ fiunt Conservationes corporis, neque tamen ex natura propriæ suæ confortationis tam est efficax, sed potius ex virtute Mineralium, quæ in se continet.

Nam ut Vitam Longam conserves, ex principe mineralium hoc proficiscatur necessum est, quandoquidem Mineralia Physicum corpus existunt.

Atque hoc Temperamentum illud est, quod solum atque unicum Corrosivis resistit, operaturque tam
per

per Chymicum, quàm Archeicum
Ares: quin etiam robustissimum
quodque corpus cum debilissimo
temperat in uno gradu.

Robur siquidem præter robo-
ris Ares perinde est, atque debilitas
infra gradum Ares roboris existens:
firmiori quidem adimit, quod im-
becilliori præstet, ac utrunque in
medium tandem redigit diametrum,
id quod in hunc modum fit.

Liquorem Corallinum accipi-
to, eum nempe qui probè diaphi-
nus existat, cui adjunge ejus qui-
dem Vitrioli, quod est ex Venere,
quintam partem: digerantur in bal-
neo Maris ad mensem suum.

Hoc enim pacto separat se Vi-
num Metallum Primi in summitatem:
cæterum quicquid de sæcibus vini
est, Vitriolum Veneris occupat.

Sicq;

Sicq; fit Primus ille metallus, per-
spicuum, diaphinum, ac rubinum pla-
nè Vinum, cujus præcipua virtus ac
potestas in omnibus est minera-
libus totius Physici
corporis.

DE
NATURA ME-
TALLORUM,
ET
LAPIDE PHILOSOPHORUM.

PERPETUAM, amici,
felicitem, ignara ter-
mini sapientia parturit:
Ea vero incorruptæ hu-
manæ indoli par, uno,
quicquid superum, quicquid infe-
rum, ingentis magnitudinis ambit
imperio. Deinde prout ex peren-
ni idearum fonte ubertim cuncta de-
fluxerunt, sic ubere gaudio afficiun-
tur, quos divinitus rerum abdita-
rum cognitione imbui contigit. Igi-
tur quicumque à primo omnium
motore capiet initium nunquam sa-
tis laudatæ sapientiæ sacris initiabi-
tur. Etenim ingenuus ut sis, pa-
ren

rentibus, ut bonus, tibi tuoque gratiam referas animo, sapientia autem à solo DEO, dono datur atque accipitur. Porro etiam tanto ardentius optanda animi bona, quanto minus exponuntur infidiis, quoque magis omnium rerum abundant copia, qua insolitam horum cognitionem penetrans, quæcunq;, quandoque, poposcerit, promet, promptisque & abunde & secure perfruetur. Sapientiæ nimirum bonis tutissimo loco collocatis. Contra quæ bona vulgo putantur, quo sudore & molimine parentur, vides, illum primus mobili ligno vitam qui credidit, non irata maris facies, non immensam mundi molem brachiis complexa Amphitrite deterruerunt, quin quo collibuisse vel Neptuno indignante perrumperet. Intus profundis arenas, manes quasi lucis pertæsos adire, atque intima terræ eviscerare famelica hominum cupido fecit; incertum temeritate majore an periculo: neque tamen

aut

aut tædio laborū opumve paludibus
expleri, quid hisulcagens damni da-
mna accumulans, cum quod anxie
quærit, in vanum pavida custodit cu-
ra & sollicitudine. Nec immerito her-
cule metu plectitur, damno æquif-
sime, si torvum respiciens, fors le-
vi momento diu congesta intercipit.
Quid hujus similis tempestatis sapi-
entia formidet? Irritas fortunæ mi-
nas alto despiciens supercilio. Ergo
majorem minor sequitur fortuna
sapientiam, quæ & animo curando
corporique benigna sua fortunæque
bona effuse comis, Victori fortunæ
animo distribuit & largitur. Cæte-
rum quemadmodum sapientiæ li-
mitibus scientiæ & artes universæ
includuntur; sic omnis scientia ma-
nifesto usu nondum celebris effe-
ctus directorem investigandi mo-
dum præsupponit. Ea namq; ars
quæ experimento apparet, declara-
tionibus theoreticis repudiatis haud
parum ab aliis demonstrationem,
probationemq; exigentibus discre-

pat. Etenim apparente fine præcedentem rationem sciri ignoto investigari conveniet. Diversa igitur horum conditio aut opere, aut inquisitionis decursu, cujus meta veritas, finitur. Sed ad veritatem investigatio deducit, veritas operi præbet principium, quæ cum sibi invicem respondeant, opere veritas, hæc investigatio qualis fuerit, declaratur, Veritas sane est unica, Error infinitus. Itaque Inventa veritas, quaestiones reliquas tollit, à quibus adhuc secura conflictantibus non temere segregantur: Et tamen in scientia aliqua investiganda falsum occurrens, in altera veri vicem per sæpe tuetur. Unde non minor quam errorum artium numerus. In immensum ergo porrecta sapientiæ cognitio non una arte sola pluribusve, sed toto illo universo occupatur quod qui ita discreverit, ut nullo obnoxius ambiguo, singula distincte cognoscat, superficiem profunditatesque rerum naturalium perspiciat,

at, ei omnes in unum conglobatæ scientiæ, sapientis nomen merito deferent, quippe prout eruta veritate investigatio finem nanciscitur, utque à veritate sapientiæ initium, sic cognitio rerum naturis secundum formas específicas, earumque mixtiones & compositiones, per elementa prima convertentia & convertibilia cessat profecto error universus, adeoque universa investigatio iisque luce quavis clarior succedit veritas, veritati sapientia. Præterea non secus atque natura sibi & per se omnia parit, parta tuetur, vicissitudinibus ortu atque occasu mirabilis, ita ejus opera sobria & sapienti imitatione æquantibus & opum & tutelæ affatim comparabit, nec majoribus vulgo etiam profusis donis sapientes fraudabit.

Feras bestias quibus præter vitam vitæque sustentandæ victum sordidum nil amplius fecit reliqui, insigniter armavit ungulis, dente, calce, veneno, cornibus: terræ the-

sauros, fluminibus, mari, filice, sep-
sit: Cælum tonitruis, imbribus, gran-
dine, ignibus, terribilis iræ, fraudis,
astutiarum, profunda ubique vora-
go. Hæc vero in unum collata vix
minimam roboris naturalis partem
exprimunt, cæteris fortioribus, sub-
tilioribusque utpote non corpori
tantum, sed præsertim animo impe-
rantibus, minus obviis, nisi quod
quasi inevitabili fato, hac illac cun-
cta agi, trahique ignari causarum
videmus. Ea itaque in vilioribus
dubio sapientes sollicitari vetat, quo
propinquior, tanto cognosci pronior,
ex centro procedens five alterata
five quieta sanitatis divitiarumque
vomica, quod etiam sublimiores hæ,
cælestesque animorum habenæ ap-
propriatis subjectis, certoque modo
naturali possunt coerceri, coercitæ
animari, animatæ perpetuam vim
tutelarum sapientiæ cultoribus exhi-
bere. Quamvis aut hæc tam ingentia
bona ab omnibus investigari deside-
rent;

rent, adeo tamen non subjiciunt ad virtutem hominibus stimulos, ut contra extremæ ignaviæ pars maxima in diem vivere, quam huc animum adjiceret, præferat, quo fit, situ torpentibus ingeniis vix unum quidem Philosophum inveniri. Non enim diffitendum, solidæ eruditioni solidissimoque ingenii acumini ista solummodo patere, nec primo conatu, quin longo circuitu, studioque indefesso parari rudes & obtusi judicii viros oppido abigi, arceri. Fuit quidem olim incorrupto homini ex intimo causarum judicandi, resque eorum formas específicas perficientes distinguendi, prompta fælicitas, quæ simul ac decidit ingenti lucta in profunda inferorum adita descendit.

Id relictum, finem operum, quo quondam dispositiones intermediæ cognoscebantur & nunc primitus occurrere, scientiasque investigatu faciles censerî. At penetrantes altius, mistis vero erroribus confusi,

intellectu profundo scientiarum æ-
quato demum liberamur ita primæ-
va privati sagacitate non à veritate
causas, sed ab his veritatem hauri-
mus quarum causarum licet diver-
sarum scientiarum, aut symbolo co-
gnatarum, numerus innumerus à
confusis cognitionem nos ordiri co-
git, quam tandem confusionem,
tanquam inter gravidas imbre nu-
bes erumpens sol, fulgore suo dissi-
pat veritas. Ea ergo si nobis quoque
effulsit. Amici, vos, quos priscæ
eruditionis instar & præbere vobis,
& impertiri aliis volumus, ita non
patiemur umbra premi, sed luce li-
quidius limpidiusque percipere ani-
mis gaudium, quam leviter saltem
libatis secretorum naturæ dulcori-
bus, ad ignobilia nunquam detru-
demini. Neque laboriose ducentem
sequemini, fomes est humanum in-
genium, scintillam semel excepisse
sufficit, & tamen refert, nil appli-
casse perperam, sed explicasse per-
quam simplicissime. Vita enim &
in-

intentio doctrinarum longe lateque diffusa, præpedita præsertim ceu caligine verborum involucris, non cuivis occurfat. Inde, quia organa exprimentia tanquam mente conceptorum illucescentibus intellectus subtilitate haud quaquam comparantur, sententiam nostram tanto liberalius exprimendo ad altiora multiplici varietate obstante, paucis ineffabilia, planiorem semitam pandemus. Exposituri igitur Magiæ naturalis fundamenta, profiteamur, versari illam circa formas abstractas à corporibus, tantum superantes ligamina sua, sive illa propria sive cognata, quantum causæ superabantur corporibus.

Impulit nos huc insignis juxta utilitatem jucunditas. Etenim cum forma sit principium essendi rerum omnium, quippe ad se convertens, cui inseritur, materiam, eamque suo arbitratu regens atque vivificans, eadem forma abstracta, & multipliciter conversa, soluta vin-

culis multo maiorem vim atque efficaciam fortietur. Ideoque postquam forma cuncta regit, & non regitur, convertit, & non convertitur, habitis formis absolutis in universas res naturales absolutum habebis imperium. Porro quamvis formarum principium unicum, simplex per se & purum, quantum in se vinciri fugiat, dispositione tamen primorum recipientium, in generationibus mixtorum conveniens corpus induit, sibiq, ita unit, ut circumacta compositionis termino, materia potentialiter vivens producat. Et forma quidem modo spiritui familiari nequaquam absque materia cognoscitur. Ex materiæ vero passionibus quæ formæ virtus competat, doce-mur, atque indidem ad separationis artificium instigamur.

Sed & in naturali materiarum quo ad actum promoventur motu, nisi patiens agente extrinsecus adhibito, eoque homogeneo, irritatur, nulla amplius succedit generatio. Ars
itaque

itaque ita naturam imitabitur, si convenientia convenientibus junxerit, formisque à corporibus puris, nudisque separandis intenta, corporum per formas proprias cognitionem præmiserit: Utque cuncta mixta & composita in partes dividi concedunt, quousque ad simplissimum movens atque formarum scaturiginem penetretur, sic in generatis analysi commoda adhibita intelligemus num principia magica formalia, aut à primis cælestibus, aut à primis quiescentibus, aut partim ab his partim ab illis deriventur. Sciendum amplius formam aliam quasi extraneam quam principium movens appellare consuevimus, diversitatem speculantibus, inferri videri, quod inhærere materiæ aut abesse ei liceat, ejusque juyamine à sapiente natura & artifice, materiam ultimo informari, ignorantia ejus plane destrui. Atqui exactius ista perpendentibus occurret nil diversi erronei admitti, formamque

III
mo-

moventem loco saltem distare, essentia cum radice movendi consentire: nec aliter formam elementorum corporalium substantiis obrutam a-
ctuoq; privatam quam simili principio radicali commoveri, atque hoc quale esse oporteat materiarum radicem explicare: moventis applicationem naturæ & artificis voluntati reservari. Ergo cum dispositio formalis principii moventis, ex materiæ centro eliciatur, materiam probe cognovisse propria propriis applicasse expediet, quo tanto felicius in principii moventis notitiam omnium operationum magicarum radicem & basin unicam deferamus.

Subiacent itaque formarum exercitio quæcunque cælestium cum inferis influxu & commistione generantur, quorum conditionem per principiata principia analytice investigando examinabimus. Occurrit vero duplex productorum ordo, aut eorum in quibus forma perpetuatur, aut à quibus separatur, his resolutio-

ri

ni, quieti illis attributis. Adducitur autem mortis causa resolutio, nec materialis nec formalis elementi vitio, quin potius elementorum frequenti conversione natorum, aut principis puris extrinsecus admistorum calori resolventi locum concedentium, ideoque quo simplicibus propinquiora eo solidiora & quietiora, longius evagantia inter necinæ destructioni viciniora. Perspicua hæc fient consideratione causarum moventium & motorum, Cælique terræque assidue invicem se exercentium. Terra quidem non seignius agenti resistente, quam cælo cuncta aggregare sibi annitente. Hæ tantum virtutes cælo & terræ recte tribuentur si meminerimus ab elementis quibus animantur illas descendere, quemadmodum enim materiam forma vivificat, eique actiones vitæ competunt, ita virtus cæli & terræ formis eorum meritisfime accepta refertur.

Quin vulgo scimus, terram humore

more exhaustam, mori, nec magis terram quam hominem, ubi id fallillum vitæ expuit animal rationale, sed fecem & cadaver appellari, cælum quoque seu aerem exanimatum evanescere. Itaque præter animas cæli & terræ, aquæ & ignis nomine insignitas elementa nulla agnoscimus: Nec obijciat nobis aliquis fructibus elementa cognosci, imo simplicia fructum nullum producant, nisi in mixtis, ut inique ab elementis utpote simplicibus compositum exigamus, æquius aquam & ignem, quia productis carent elementa sola judicaturi. Propter hanc porro simplicitatem nec aqua igni, nec aquæ ignis cedit, quin recedunt invicem singulorum salvis virtutibus, unde tantum potentiæ terræ ad patiendum, quam ad agendum cælestibus.

Ut igitur aliquid producat, utque mixtio horum admittatur, utroque aliquantulum declinante inq; mistis coalescente, ignis vitam & mo-

motum aquæ, aqua corpus igni enlargietur. Nam ab aqua principium corporum desumi nemo sanæ mentis inficiabitur, quippe humore carens, corpus exsangue & mortuum vitam non recipit, ea namque non immediate sed aeris, aquam cognatione contingentis ministerio insinuatur, unde corporalium substantiarum principium aquæ debetur. Quid ab elemento ignis profectus motus universæ naturæ emolumenti tribuat, arguunt terræ meatus, calore fumantes, thermæ, sulphura, tempora anni, lux, aer, sydera & maxime statis temporibus tumescencia, inque se rursus residentia æquora, insigni documento motus vitæque principium à vivido calor elementum proficisci: Intermedia vero quibus adoperantibus diversæ vires junguntur, quæque ad dispositionem mediam simplicia invitant, elementorum matrices vocamus, qua ignem aer, aquam terra concipit, quarumque symbolica

cognitione vita corpori, corpus vitæ copulatur.

Sunt autem in omni naturali opere gradus quidam, & essentia & tempore primi, posteriores reliqui, ad unum tamen finem reincidentes & formæ dispositio motu caloris ab intelligentia excitata secundum naturam præcedit, qualiter & ignis cum aere combinatio, quæ terminum istum non transgrediens inq; generalioribus occupata, verum necessario enim otiosa, varias aeris figuras parturit, varie inferiora afficit, maria inflat, vacuum complet, temperamentum huic, illis falsedinem tribuit, ad specialiora descendit pro loco generationis, puritate vel impuritate corporis occupantis principium generale ad generandum varie impellit. Puritas vero compositorum inest productis à simplicitate elementi parum recedentibus. Itaque propter æqualitatem activorum & passivorum, formalibus materialia nunquam deferentibus,

bus, æternum incorruptibilibus recedunt à perfectione, quæ aut tenuitate aut forde materialium nimia liberum calori moventi relinquunt exercitium, Conformia igitur formis elementis materialibus obferatis principia moventia, diversos hos materiarum effectus diversimode exercebunt. Illud admonere non disconducat, principium movens, pollens actu, diversis à materia locis gigni, nam cum in mixtione elementorum activa fortiolem passivis digestionem poscant, dirimentur loco, quorum virtus finaliter distinguitur. Itaque aliis locis materia corporalibus elementis obruitur, subtiliore vapore, aere igne gravido in naturam formalem sulphuream calcinantem & coagulantem perpauca commixtivis liquidis connexum principium movens decoquetur. Hinc minerale sulphur sperma animale vegetabilis acinus masculus separatim à movendis reposita applicatione demum calcinativa subje-

Etum transmeando, disponunt gradus conversionis materiis concessos quorum doctrinam fusioem mineralia repræsentabunt. Generali consideratione ignotum nolumus, animæ universi elementa prima moventis vicem, principium movens radicale in commovendis subjectis naturalibus obire, illa in potentiam actum transferri, hoc torpentem vitam excitatam exertamque in materialibus quiescere formæ paribus, disparia enervare, ultimaque divisione in sphæræ suæ requiem demigrare. Idcirco anima & vita mota extrinsecus, producta intrinsecus, servans, primitivi elementi sui vigorem, quiete aut motu copula aut divortio productorum, materiam perpetuitatemque arguet. Quapropter postquam quædam generata vitam deferere: quædam perpetuo durare animadvertimus, affirmamus materias moveri ad motum, aut ad quietem, hac mineralium subjecto insigni, illo animalibus & vegetabilibus, diffe-

differentia tamen vegetabilium ab animalibus in gradibus resolutionum demonstrat, hæc illis converti frequentius; nam & rariores minusque raras materiarum partes moventia observabunt, nec temere procedent ulterius. Sunt certe dissolutioni adeo proclivia omnia, ut nec mineralia queant inhiberi, quin corollium arborefcens promant. Indicium vero minoris primique gradus resolutionis subjiciunt non plane à terra separata vegetabilia, radicibus, succum nutrimento in terræ superficie quærentia. Itaque & virtus attractiva, & digestiva segnior, calorem moventem quiescentibus propiorem innuit, unde quiescentium ideam quandam in vegetabilibus restare arguimus. Etsi enim forma pura absoluta in vanum ab iis petatur infitione tamen, furculis & propagine, simulachrum quoddam formarum abstractarum præ se ferunt, ideoque veluti conversionem specierum uni stirpi crediti, disparis

frondis, edentes furculi, eodem in locustis convertibili visco nuttiuntur: Sic nec essentiae medicinales quamvis arefactis abscedunt; cum contra animalia sola in terminum fixum mineralem reductionem putrefactionem & virtutis medicæ destructionem evadant. Accidunt hæc vero qua per vegetabilium ad animalis conversionis gradum itur resolutione, cujus vestigia ceu rami toto corpore sparsæ venæ fætus ad motum vegetabilium in loco generationis suæ formatus atque nutritus avulsus inde deinde, lucisque compos fibris epatis membrorumque reliquorum nutrimentum appetens, locustarum virtutem seminariam medullis abscondens, profitentur, qua materialibus animalium formabilibus minime æquis universum sensibilem genus formæ abstractæ inquisitioni subtrahitur: Tandem differentiae motus differentias locorum assignant, sic primo motu absoluta terræ specubus absconduntur, ulterio-

teriora terra partim occultantur, partim sub dio degunt, tertiam alterationem passa, a terra penitus resoluta libere vagantur. Similiter conversivæ interiora animalium vegetabilium; exterioribus vegetabilium intima mineralium superficiei comparantur: Mineralium punctum, terra formali simplicitate elementi aquei pari aquiescit. Deinde ex quiete motum dimetiendo comperimus, mineralia vegetari properare, esse animalculis fecunda vegetabilia. Tandum coaccedimus cælo, quantum recedimus a quiescentibus. Itaque animalia cælo proxima nullum ulteriorem conversionis gradum appetentia in id, unde primus motus, resolvuntur. Agit itaque in illis cælum sensibilibiter, remissius in vegetabilibus, in mineralibus occulte, prorsus igitur quam mineralia principium quietis, tam motus principium animalia ministrabunt. At si materialium raritas cælorum formam captari inde vetat, succedant animalibus

bus atque vegetabilibus quæcunque symbolice illis cognata stabilius locum eorum occupabunt. Defunctis nimirum hæredibus proximis ad collaterales redit hæreditas. Intendit autem hæc magiæ naturalis pars, collectis formis imperatricibus animalia & vegetabilia quacunque, libuerit flectere; vique intellectuali & medica si quid altius voluntati pie succurrerit sine mora perpetrare, cuius conatus possibilitas magica superiorum influxu formis inferiorum occupatis harmonice collato ultro sese insinuabit, compendiose vero nobiliora neglectiorum cognitionem recludent. Ita animalia, quamvis non secus, atque in vegetabilibus, quorum præstantissima far, vitis, oliva, species eorum plurimæ repræsententur, in unum humanæ rationis nodum decurrunt, adeo cælis similem, ut nec ex summo puteo aqua aquæ extrahatur similior, nec lac lacti unquam fuerit similis, cætera animalia pro gradu sagaciora,
aut

aut stupidiora formis particularibus
superne demissis materiæ consonis
incidantur : Sic irratiocinalium no-
bilia singula , suis formis primis
generosa & disciplinæ capacia tor-
pent torpore perfusa cælitus æquali
videlicet moventi materia motui
particulari fidereo subjacente. Li-
cet id animadvertamus generationi-
bus de viis , dissimile putrefactione
generantibus. Afinus , scarabeo,
bos api pater , frugi prole hac illa lu-
tulenta adeo impressiones formarum
pristinæ indolis servant imaginem.
Sensus igitur in quibusdam excitati,
in quibusdam sopiti in homine solo
absoluti , punctum resolutionis ani-
malis ostendunt ; qua virtutes cæli
passim palantes singulis animalibus
rationem completam subtrahunt ,
quam singulorum congregatione
homini largiuntur.

Ne miremur itaque vitæ , homi-
nem creatum fuisse & morti , cum
in illo stet cælum conversum reso-
lutioni quidem conversioni nulli ob-

noxium, ad prima namque moven-
tia receptum, nihilominus vivit,
quin vivunt elementa & requiescunt
nullibi, quam propriis sedibus deli-
catius: Illud scire refert, cur aut æ-
ternum vivere, aut mori potuerit,
qua de re inter infinitas opiniones,
nostram quoque conjecturam igno-
rari non patiemur. Etenim in prom-
ptu habemus mortis causam, à for-
mæ simplicitate materiam receden-
tem atque inde animarum suo tem-
pore in conformia puritati suæ cor-
pora regressum. Neutrum horum
sat providis accidisset: Non resolu-
tio, non animæ à corpore divisio,
non regressus sed æterna copula
quærebatur. Haud immerito pro-
fecto. Imago namque rerum mor-
talium, interitum cariam mortem
subit, quippe mortalium & caduco-
rum, mortali manu victa effigies
Dei omnipotentis imago, non ma-
gis quam Deus ipse interibit, cui du-
plici microcosmi & macrocosmi no-
men indidimus, illi conversæ, huic
sim-

simplici, hac numerosa harmonica, illa vocali illius divisione, nil huic accedente, nec illi decedente quippiam, imo tanquam faciei speculum, sic altera alterius articulos exprimente, utraque vero Dei imaginem plenissimum idearum fontem præfigurante. Sunt ergo eruntque æterna hæc idearum in æterno Deo consideratione ab initio in tempore nata infinita, licet transitura, non repugnemus. Quid enim? Corruptum cælum ante creatum hominem fuisse, corrupta corrigi considerasse, controversia vacare arbitramur. Itaque homo non à cælo corrupto, sed cæli incorrupti animam à Deo accepit, voluit Deus corrupta ignorari, sola bona sciri, bonum omne simplex viciorum multiplicitatem fugit, viciatorum huc illuc inclinantium impulsu, bonum malumque junctim noveris.

Propositum itaque homini lignum vitæ & mortis, utrum vellet eligeret, quamvis Deo caveret mor-

tem jubente, vita ei haud dubie destinabatur. Lignum vitæ contendimus principia coagulantia contraria resolutioni retinere, ejusque fructuosos, infinitæ beatitudini confirmari, scientiæ boni & mali arbori resolutionis, causas cælique corrupti figuram inhærere. Pependit nimirum hominis fortuna aut felicissima, aut tristis mox futura quasi in æquilibrio, postquam boni malique discrimen malorum ignorantia uniusque boni scientiæ prætulit, quo sublimius hac tetendisset, tanto sædius illo corruit, nempe notitia boni, nullam pugnam ad quietem, malum bonumque contrarietatem at resolutionem inferens, sub corrupti cæli vicissitudines hominem redegit. Exinde solius Dei munere proveniens bonum, quam solícite accipiamus, plena periculi, levique nutante aura pendet statera. Non temere certe refurgit, non temere rem recte reputat, quem virtutum dulcedo semel deseruit. Proinde propositi
me-

memores ei quod præ manu, siquidem primæva præbendi recusant, insudemus, virtutisque amore succincti adeo fidei & conscientiæ fiti utamur, ut quæ ab improbis teri fastidit, virtutum semita excipiamur, vitantes, quo plenis viis curritur, præcipitium, attamen; nec vetitorum usus, usque aut culpabilis, aut illicitus, si quando malo malum domari imperat periculum. Igitur constare sibi, nulla culpa pallescere, sufficiet, suspicionem semper evitare prohibent à virtute ad libidinem proclives, plerique ingenitæ malitiæ, malitiam insuper & scelus prava institutione, consuetudine, & petulantia ultro aggerentes, nec quicquam nisi unde fustis formidine arcentur, sancti reputantes.

Hinc fraus, arrogantia, trux, ira, libita licere persuaferunt; quibus ut resistas, stringe hunc gladium, qui te salutis non perdendi tueatur desiderio.

Nihil æquius, nulla lex, ea iustior, qua quo petimur telum impune retorquemus. Etenim legitimæ defensioni ferum convenit, pæna homicidam, servatorem civica manet, proprio longe æquius, debita patrocínio. Ergo facultatem influxuum cælestium nocivam defensioni applicando, sancte usurpaveris. Esque id quo occultius telum eo violentius. Ita ne pereas Gradivus pater ut amaris reliqua operabuntur. Collectio autem irritamentorum cælestium quid possit, ubique experimur. Calor, frigus, ver, æstas, sensibilia atque insensibilia omnia vitam inde, vegetationem atque proventum sumunt, quod si fisti influxus posset, cui erit dubium quin perpetuis illis frueremur? Quæ nunc natura elementi moventis, dum inter se quoque confusione radiorum & dispositione radiantium, eorumque primis differenter commiscentur, varie inferioribus affectio momentis singulis prætervolantia, animalibus
vege-

vegetabilibusve utpote corruptibilibus subjectis detineri, non inficiantur, stabiliorem ergo receptum superis mineralia quiescentia largientur, semelque animata cælitus, perpetuis intelligentiarum effectibus resplendebunt. Quemadmodum enim in omni opere naturali propter formarum inquisitionem materias consideramus, atque inde principii moventis conditionem venamur: sic in formis cælestium inferioribus stabiliter colligendis, subjecti formas recipientis naturam scite prius investigemus. Exploratum namque habemus non coire contraria cum contrariis, quin imo aut radicatus aut cognatione saltem convenire debere, quæ optamus inter se coalescere. Idcirco mineralibus cælestium influxui quasi compedibus futuris ad amissimæ cognitæ relatione superiori ad inferiora, atq; horum cum productis caducis, animalibus videlicet & vegetabilibus comparatione, quid cuique operationi commodum, quid nocens apparebit,

Emer-

Emerget hinc autem altera magiæ naturalis pars, qua ad quietem movens principium exploramus. Etenim si mineralia quæ demonstraverimus, vere quiescunt, forma quiescent: At non quiescit converse præter auri species mineralium alia, nisi quantum earum materiis, principia quietis naturaliter inferuntur, qua potentia, & ipsas quiescere concedimus, converso autem earum, ad finem non alterabilem decurret, intermedio principii moventis non ex auro, sed ipsissimis quiescentium principiiis, quorum æstimatione corporum mineralium cum cælestibus affinitatem demonstrabimus deprompti.

Absolvitur itaque universæ Magiæ naturalis doctrina duobus capitibus, altero principio quiescente seu lapide Philosophorum multum ob divitias, vulgo amabili materiam mineralem ultimo alterante: altera harmonia cælesti quiescentibus madidis virtutes formales, corporum ani-

animorumque rectrices inferente,
totiusque naturæ imperatricis stabili
impressione cuncta perfundente,
quorum omnium arcana certis de-
clarationibus theoreticis & aliquantu-
lum practicis reclusisse, secretissima
saltem delineasse fuerit operæ pre-
tium. Cæterum mineralium spe-
ciebus diversis in præsentia omissis,
de his solummodo sermonem fere-
mus, quorum principia metallis in-
serviunt. At vero sunt metalla cor-
pora mineralia, fusibilia, extensibi-
lia, ideoque iisdem proprietatibus
principia eorum insigniri postulat,
quæ substantiarum esse ex principiis
desumi arguit, ratio, qua quæ eadem
iisdem cum fusivis atque extensivis
stare quiescentia exordiis, convinci-
mus, nullis nisi ultimo alteratis ex-
tensibilioribus quietioribusve corpo-
ribus speciem, horum haut ambi-
guam, vel ipsa principia formalia &
materialia metallica ministrant, :
nempe elementorum simplicitati
propiora propriis perfectionis docu-
men-

mentis examinibus incorruptam, nullam sui divisionem admittunt, qua iis resolutioni obnoxiiis, post separationem formalium relictæ fex quæ mineralium principiis nulla demonstrat, elementa examinantia puritati suæ convena, sibi vendicantia, generalia infinitis modis corrumpere abfistere puritati, sibi ceu simplici ceu mixta similibus. Ob talem itaque principiorum metallicorum puritatem sulphur & argentum vivum, generatis aliis universis extiosis examinibus perdurant, igneque aquaque indelebilia, incorruptibilem quietem radice etiam converforum puriorem sortiuntur.

Sed qua serie aqua ignem movendum movens [quamdiu matricibus non vincitur] fugit, quaque vinctæ coeunt, ea argentum vivum forma movenda nobile inflammabili sulphureum substantia, principium movens minerale præberi tam persvadet, quam elemento ignis simplici adoperante se & alia produci.

Pro-

Proficiscuntur nimirum formæ & vitæ rerum materiæ constructioni & conversioni commodæ à formali digestivo & vivifico principio, formæ quiescenti crassius subtiliusve subtilioribus crassioribusve decoctionibus, continens accersente. Scilicet conceptio elementorum, prima in matricibus suis adjuta, loco tanquam altero generationis principio paulatim supervacuas matricum partes separando, elicit saturum virtute formali mistum principium, hac necessitate naturali, quod eo deficiente nulla materia formalium mistorum exercitium admittens, generaretur. Attamen materiæ convertendæ convertentis integram substantiam inseparabiliter immisce-ri ita censemus, si recipientia conversis utrobique similia extremitates primæ dispositionis formalium utpote formando æquales non aspernantur. Igitur in resolutis totum formale primum amplectitur materia, nec disposita semel motave di-

C

mit-

mittit, nullis nimirum controversiis ullibi occurrentibus, obvenit, id vero materialium & formantium à puritate simplicium regressu elementis materialibus altius formam feci immergentibus, aliaque apparentia materias induentibus, ideoque resolutioni deditorum seminibus liquidioribus rarioribusque formatis elementi præterquam in subiecto designato indicium nullum exprimentibus. Quare quo recedent ista à formali simplicitate longius, quo rarioribus subiectis inferuntur, eo sensibilia quidem, at maturius interitura metallorum quieti sacratorum principiis formalis energiae abundantiam vel crudis edocentibus cedunt. Etenim igni proximiora adeoque formaliora & libenter hunc concipient, eoque gaudentia ad naturæ suæ vicinitatem commigrabunt, aut conversa coagulando, exsiccando, calcinando, aliisque formalium insigniis conspicua, longe subtiliorem virtutem exemplo sulphuris mineralis

ralis radici fixæ assignabunt. Con-
versionis autem necessitatem figen-
dis animandisque quiescentibus a-
micam, flammæ prona sulphuris
substantia suggerit, eam namque in-
flammabilem materiæ metallicæ sta-
biliter uniri negat, humido onusta
quiescentium materia, nihilominus
principiis movendis aqueis absq; co-
agulante mistum est medium, quod
proferre recusantibus radix sulphu-
rum non inflammabilis congrega-
tionem partium humidarum cum
ficcis, similesque ficcis fluidas, pro-
curabit. Desideramus certe ele-
menta non ut elementa prima, sed
mista pura fieri corpulenta quiescen-
tia: Idcirco sulphurum cruditas ad
simplicium mixtionem conversione
inclinabit. Fit vero conversio quo
principiorum partus decoctionis te-
nore, dum calor generationum in-
strumentum, potitus proposito, pro-
ductum destruere postmodum co-
natur, qui ut non violentus gene-
randis, ita placidus interimendis,

otiosus ubi nucleatis radicibus inconvertibilibus in quod agat defuerit, cumque in mineralibus, præsertim ex sulphure ultimo alterato, commodum materiæ componendæ commovendæ principium movens extiterit. Intervenientia extremitatibus his media ad purum ab impuro à fugitivo ad fixum ducentia radicalibus etiam multum appropinquantia, puro perfecto excluso, haud raro occupant materiam quamque in compositione principiorum, eorumque conversione differentia, in principiatis imitantur, atque ita graduum ratione, nec sulphur aliter, quam per gradus decoctionis, productum, non ab igne simplici solo, sed concepto in aere descendit: Est nimirum aer universus igne animatus, sed prævalente aere occulto ejusque amoto superfluo elucescente: Itaque filicum collisione scintillam provocatam stulti ex terra profilire autument, nos collisionis motu humidum aereum superfluum
eli-

elidente animam & formam aeris
quasi veste detracta nudari opine-
mur, ea probationis fiducia qua con-
strictus aer amotis vaporibus subti-
lissimis in sulphuream substantiam
decoquitur. Sane diversitas sulphu-
rum licet speciebus & individuis in-
finita, triplici finitur differentia, va-
porosa, liquida, coagulata, cui sin-
gulæ ignea vis infita, & inclusa, ideo
quod igne animatur, ignem vomit,
sed vaporosum gelida Lunæ regione
interclusum, loco generanti, simile
fulguri, stellis cadentibus, similibus-
que aliis aptum corpus vaporosum,
liquidum, corticibus arborum, alio-
rumque vegetabilium, concavitati-
busque animalium residens, liquo-
rosum assumit. Solus cavernis ab-
ditus aer meatus terræ assidue pene-
trans, continens subtilissimam in-
naturam igneam convertibile exsu-
gens solide coagulatur. Perfundun-
tur igitur supera & infera, altissima
& profundissima, præsentia & oc-
culto uno, eodemque vivifico cæli

spiritu, ad quem unum eundemque respiciunt formæ rerum tam corruptibilem, quam incorruptibilem, tam animatarum, quam inanimatarum, unde etiam radicalis hic elementorum, quamvis materialium interventus, variæ apparentiæ, consonantia, generatis amorem præsidiumque mutuum reliquit. Non enim motu generationis ad aliam apparentiam subiectum alliciente, radix quoque formalis mutatur, quin imo exeritur & subtiliatur amplius, ideoque homo subtilior ea ex qua fit materia, ratione sensibusque decorus, documentum præbet subtiliari materias, simul ac formam sepultam principium movens radicale tetigerit: Dicimus autem subtiliari materiam respectu formæ exortæ & aliquantulum solutioris, agiliorisque, nam materiæ quidem plures partes elementatas conversione lucratur: absolutæ perfectioni nocivas ut necessario fateamur materialium non motarum elementa

mate-

materialia conversarum puritatem anteire, hæc formæ motu & vigore subtiliora vocari. Desumitur nempe rerum denominatio à formis specificis, hæ à proprietate principii moventis formalis, qua principiorum virtus primitiva moventi cohæret. Summam igitur utilitatem formæ absolutæ originis suæ beneficio, partium componentium consideratione proximam materiæ, ultimam materiato attribuimus: Respectu formæ commotæ, materiato, quamvis corporali crassitie nequiori materiam materiæ immotis elementis conversæ & materiam & inaterialium cedere jubemus: quæ omnia eo referimus, ut intelligamus naturali aut artificiali conversione formis nil deperire, quin convertendorum cum cælestibus cognatione cumulata conversa pollere: quocirca principium movens minerale inflammabile, elemento simplici proximum, aere, unumquodque vacuum complente natum formalibus

proprietatibus scatens, subtiliore & multum penetrabiliore virtute conversum redundabit, quod vos propter cælestium cum inferioribus copulam in altera Magiæ theórica & practica parte meminisse juvabit. Porro quod sulphuri plane cognoscendo conducit, agamus, eo enim probe pervestigato, solos rudes reliqua latebunt. At nec crudi pauca quantitate argenti vivi grande pondus inhiberi, nec qui cruda crudis præstent, recenserebimus, imo mistiones à cruditate differentes examine corporum analytico indagemus. Nempe nequit sulphur crudum fluens liquido argento vivo corporis formam conciliare, priusquam aliam conditionem & ipsum coagulans subierit. Etenim licet argentum vivum viscositatis principiis refertum unicam metallicæ fusibilitati & extensioni materiam exhibeat, nisi movente igneo formali, motuque calcinante moveatur, corporalitatem usque recusabit, fluente in-

fini.

finitum ubi forma fluxum non sistit materia, quæ commode quo propendet invitata, suo profundo colorabitur, perficietur: Incommode irritata corruptorum sulphurum nævo claudicabit. Ergo coagulatio metallorum sulphure aut omnino alterato infecto, aut alterato crudo participante, aut alterato penitus depurato excitatur, quo ultimo perfecte & radicitus motum mistum impuro crudum imperfecte motis rescribit materiis. Sulphure itaque feculento feculenta generata extremitatibus corrumpentibus fæda prodibunt, eoque examinibus evanescentia hinc cruditate sulphuris fugiente, non fugiens dissipante, illic poroso Spiritus comburente, flammæque furorem tenso gutture glutiente. Occultari vero utraque hæc imperfectorum substantiis, sat manifesto usu discimus, nam ne quis sulphuris crudi portionem imperfectis admisceri eat inficias, vel imperfectorum perfectissima con-

tendent. Et sunt perfectioni app-
proximantia destructionis citæ ex-
pertia, quale stannum auro argen-
toque vicinum, quod tamen com-
mune crudum sulphur, idem cum
metallorum sulphure calcinante æ-
stimari, idemque materiæ imperfe-
ctæ movendæ adhiberi ambigi tollit.
Inflammat tamen pari æquaque,
salis nitri parte commistum, ignique
mediocri adhibitum, pulveris pyrici
simili impetu. Quin quæ igne con-
fit calcinatione communi, odorem
sulphuris manifeste percipi, sciunt,
quibus cordi fuit metalli hujus evi-
sceratio, sed aliquando majorem su-
perficies plumbi servat sulphuris
comburentis particulam, argentum
vivum crudum fumo appensum,
quasi cohibentem, aurumque odo-
re macerantem, fugitiva scilicet sul-
phuri fugitivo argenti vivi mista,
substantia cujus etiam ablatione,
quem repetitis calcinationibus stri-
dorem stannum ponit, plumbum
argenti vivi commode suffitu acqui-
rit.

rit. Atqui nec durorum genus talis corruptionis expers, ignitione, & mallei percussione sulphure ex flammæ propinquiore sede elevato, combustas, squammas exuens, qua cuprum ignitum extinctumque nigrore desquammatum, postremo igne flammæo continuato in calcem reddit, abactis partibus humidis partibus partes conglutinantibus, tanto magis quo porosius ferro quoque in calcem reducibili. Hinc ergo dimanat calcinationis vulgaris contemplatio, dum calore violento elevatur quicquid fugitivum in corporibus, ubi differunt effectum principia, quod argentum vivum crudum admistum corporibus, vel potius segni radice torpens, per se quidem fugit, sulphur vero inflammabile & ipsum evaporans, quicquid præterea prehendit, in fugam secum rapit, quo fit humore privata, in cineres collabi corpora. Quia autem calcinatione communi spiritibus crudis extraneis non iterata sola accidentia citra de-

destructionem totius tolluntur, calcinatis facibus, pastillo retenti reducta purgatoria recipiemus. Sed in superficiebus radicem nil attingentibus, quibus calcinatione, & reductione liberata corpora radicalem splendorem adipiscuntur, minime morandum: Et radicem quidem conditionem tota substantia sincere vel perversè mota exponit: forma enim trahit passiva quocunque moventi aut vere radicali, aut radicali cognato libuerit, hoc metallorum radice debili impura, instabili illo perpetua futura. Idcirco si metallorum impense mollium, aut impense durorum materiæ movendæ radicalis puritas adhibita foret, corruptiones omnes evitarentur: At constat nullum durorum, molliumve imperfectorum examinibus, non interimi, at tardius quædam, quædam citius, causis, quibus iniquum operiri fas, certamini succumbere. Sunt autem causæ corruptionis corporum extremitates sulphuris, & ar-

argenti vivi, licet enim hoc per se corruptione nulla inficiatur, non commotum tamen, igni adhibitum, fugit, ideoque viscositatis principiis amotis, tota corporum substantia interit: nec refert, crudum prope- rantibus fugere corporibus, argen- tum vivum extremitatibus corru- ptorum sulphurum implicantibus, ignem certe dissipantem vitio radi- cali admittentibus. Exinde igitur quantum fuga & porositas fixa offi- ciat ipsis fundamentis, discemus. Etenim principiatorum corpus & esse iisdem quibus principia proprie- tatibus farcitur, quemadmodum sulphure sædo abundantia eadem qua principium instabile labe asper- guntur, sulphur namque liquabile & inflammabile cinnabarii documen- to densitati corporum inutile, ne- cessario amplius decoctum, diges- tionum varietate proprietates mu- tabit. Sequitur nimirum decoctio- nem gradus, calcinatio, completa, aut diminuta: Deinde calcinata,

parti

parti crudorum mista aliud, aliudque tertium proment: finis tamen veræ calcinationis stat fugitivi humidi remotione, ceu cum siccis calcinatorum particulis firma colligantia: Unde sulphuris humiditas tantum abest, ut contra connexa, violenta, ignea, penetrativa, dissolvere laboret, qua sulphur quoquo modo calcinatum in terra siccissimam humido fusibili penitus spoliata converti, metalla sicco sulphure onusta, ægerrimo fluxu profitentur. Contraria his spiritibus crudis omnia: sulphur vel arsenicum super corpora dura projecta fusionem sine ignitione etiam adducunt, itaque fusionis tarditatem defectus humidi celeritatem superabundantia. Scilicet hinc stannum frequenti calcinatione cum argenti vivi fugitiva parte stridore abolito, atque altera conformi huic sulphurea facilius plumbo induratum, justæ ignitioni addici nequit: quin calcinatum ignis reductivi, non subiti diuturna patientia

entia humore radicali mercuriali fusivo vacuatum, vitrum defluit; debite reducto quamvis redeat duriusculum, radicali fugitivo neutro citra totius substantiæ destructionem debili fuscā ignitionem atque fusionem deamante. Præterea moventis stanni conditionem sulphure ad fixationem declinante, ignis expressione maxima citrino sublimatorii spondilia vestiente edocti affirmamus colore fixationem at elevato deficientem, at mistionis cum argento vivo subtilitate pura propinquam portendi.

Atque ea stanni mineram perfectis admistis vix unquam carere. Paucitate autem sulphuris stannum plumbum vincit, argenti vivi inopia à plumbo vincitur, calcis semper albissimæ, corporis fugitivos Spiritus examinantes densitate diu sustinentis, confusa sibi dealbantis, nimique argenti vivi exuberantia, fragentis indicio. Porro nimium sulphur rubeam plumbi calcem, parit,

parit, diutina versura, argento vivo atque sulphure fugitivis emotis residuam. Sed is ipse color fixationem innuit, sulphur enim magis magisque calcinatum, pro gradu calcinationis intensiore vel remissiore, ignis colorem impensius adsciscit, neque hercle injuria, siquidem calcinata, igneam crudi naturam ad subtilitatem, calore & effectu manifestare oportebit. Obfuscatur tamen color igneus eminens admistione substantiæ terreæ, aut occultatur argento vivo. Fuscedo itaque plumbi & ferri multa terra puritate rubedo cupri confit: At in purgatis calcibus, & solutionibus quibusdam appropriatis rubicundius ferrum, deinde cuprum, ultimo plumbum, subtilissimum auri sulphur, argento vivo septum, erutum & separatum, longe refulget rubicundissimum. Fæditas ergo plumbea inquinato argento vivo & sulphure fugitivo adducta manifeste oculis subigitur: Nam ex calce rubicundissima argentum vivum

vum currens revocatum, multa demum acrium, & falforum lotionē livore terreo eximitur: quin plumbi argentum vivum à sulphure facile separabile, grandem ejusdem fugitivi copiam commonstrat. Et enim fixiora acredine salis vitriolati jungunt sibi argenti vivi humiditatem auctissime, crudiora communi ferme cinnabarii & sublimati Mercurii vivificatione faciunt divortium: sic plumbi cruditas pinguedine salium fixorum solubilis, solo quandoque igne carptim delebilis, dividi compositi partes crudumque argentum vivum decurrere permittit; cujus præparationis modum utpote, quod credimus, vulgatum, subtexere his supersedemus. Videtur nihilominus calorem plumbi calcinati seu minium, supradictis repugnare, fixum sulphur fugitivum superare. Expediet huic præter alia plumbi præsertim sublimatio, cujus expressione nulla est elevati ad residens, aut coloris aut substantiæ differentia:

Idcirco, sulphur fugitivum superans, trahet ad volatum fixum inseparabiliter junctum: Unde etiam coloris fusionis & mollietiei causis, post calcinationes & reductiones residuis medullitus, sine ignitione fusionem, solidamque mollietiem minime refutat. Eadem causa plumbi dulcedinis: calcinata enim acerri-
ma, si ut in plumbo temperantur, concursu vitriolatorum, cum proprietatibus salis armoniaci resoluti & tartari putrefacti dulcorantur: Quorum singulorum symbola examini-
bus universis plumbo maxime distillando, separando in partes fugitivas falsas, sulphureas, coloratas, pingues, acredinem aluminis rochæ, à sagaci & industrio chymico non sine ingenti delectatione deprehenduntur. Noverunt similiter experti proprietatum collatione stannum, sali communi respondere: iisdem sublimando, distillando, calcinando, signis utrobique familiaritatem saliumque inter se plumbique, & stanni

ni diversitatem assignantibus. Sulphuris autem fugitivi amicitia, haud multum corpora mollia disparia, adeo cruditatem inflammabilem amant, ut sulphure calcinata utraque in alienam ditionem, stannum in album, plumbum in fuscum transeat antimonium. Panditur hinc cæmentorum in corpora metallica profusa tyrannis: Spiritus namque crudi mollibus cognatione associantur, à duris absorbentur: at fugitivorum copia fixi quantitatem superans, totum [quod artificiali corporum elevatione palam] in fumum resolvit: Quanto igitur meri Spiritus corporibus inclusis subtiliores & penetrabiliores, tanto examinant acrius, nec quicquam ultimæ alterationis terminum non attigisse impune patiuntur. Ita sulphura comburentia ita, plenissima crudis marcasita plumbea, argentum quoque diminuto motu rariuscule supremæ fortis dissipationi dedicat. Mitius plumbum examinans curva immedica-

bile falce refecans, fugitivis præ reliquis folum, cinericium meritissimo attributum, mista absumit non mista inviolata præstat: præter tamen spirituum plumbi fugitivorum veluti corporalitatem secum ferentium crassitiem, argento parcit, subtiliori quam spiritibus non absolute crudis prævio, & illud ipsum cinericii examine prima statim fronte pustulæ igneæ expresse testantur.

Diversitatis signa hæc plumbo eodem examine stanno & cupro confusis, nulla, auro argentoque per minima plumbo non commiscibilibus, nec sat raris plena demum imperfecti absorptione deponentibus. Pereunt ergo dura quoque corpora labe sulphuris fixi terrei ignem spiritusve comburentes, excludere impotentis: & aut calcinatione simplici in cineris residentis, aut multiplicatis fugitivis internecina peste occumbentis. Facit eadem sulphure terreo nata distensio dura corpora sonare, sed raucum nisi temperata:

at

at muta sonoris juncta oppletis aliquantulum meatibus, acutum cient: Unde orichalco, stanni cum cupro, auri cum argento mistura concentus optimi. Quinimo similis mistio ligaturis metallicis necessaria: auri scissuras solidaturi cum auro argentum conflant, alterum ob solidandi cognationem, alterum ob celerio-rem in mistis solidando fusionem: Unumquodque enim corpus separatum ab alio, tardius fluit, partibus æqualiter durantibus: Qua commi-
stione alterius objecto igni distra-
ctione corpore, solidans solidandis alias inutile, ad fluxum provocatur proniorem. Sic argenti gluten cum argento orichalcum: Stanni & plum-
bi mixtura ligamen mutuum: Fer-
rum tardissima fusione, solo cupro vinciri suffert. Simili fere à corro-
sivis liquoribus corpora invicem se vindicant ministerio: Aurum corro-
sivis aquis dilutum, injecto argento residet: Argentum cupro: cuprum
terro: quo artificio flammulis cu-

preis vitriolo demptis ferrum in nobilius traduci, sunt qui ajunt. Separatio autem hujuscemodi densitate vel raritate metallorum contingit, & bibit rarum avide humidum, qua subtilius corpus, porosioris adventu spiritibus salum eximitur, quemadmodum salis tartari ficcitas acredinem aquarum corrosivarum absorbens, omne corpus revocat. Hæc nunc perfectionis & imperfectionis contemplationi directa sunt. Vix absque vitioso bonum scitur: Is frugi, qui bonumque malumque juxta tenet, soli bono dans operam. Quod nos in secretissimis his scientiis unico corruptionum repudio consecuti legare bonis sponte instigamur. Scilicet duplices corruptionis causas duplici metallorum corruptione, proposuimus: Quando ergo productio materiæ metallicæ, insequensque motus sulphure constet: Id vero extremitatibus quieti varie adversetur: Tertium radicale extremitatum expers, enucleemus. Rude
at

at appositum exemplum filicis, divisio subjicit: Is igni admorus, humiditatem fccas partes conglutinantem dimittit, penitusque exarescit: Atqui terra talis nullius usus, profundo tamen sui abscondit salem solubilem, fusibilem, liquidis commiscibilem: Ita me hercule extrema bina torpentia tertium purum occulunt insigni documento, edendo nucleo tollenda esse putamina.

At tanto sale radicem sulphuris infici non propugnamus: Diversitas namque salium radicalium principiorum compositione differenter emergit: & falsedine vincentia minus coloris moventis, primitivo elementorum congressu, nacta terrei corporis plus, aerei minus induerunt, quapropter calcinata quoque terrestri albescenti humido superato, liquidiora fiunt: sulphurea radicis rubeæ dote intensius fccantibus. Haud segniter certe sulphur calcinatum non ad salem quidem, sed ad salis materiam tendit: non sulphur

illud crassum, porosum, sæculentum: At radicale solubile: constat nimirum pura dici oportere, simplicitati elementi quam maxime conformia. Ideoque sic corpus metallicum quiescens, si fusibile, si extensibile desideramus, simili coagulo principium fusibilem contrahamus: verum elemento aqueo nil simplicius per minima commistibili, nec commiscibile salis aluminumque naturæ expers: Idcirco calcinatis cunctis salium naturam sectantibus, eadem lege sulphur radicale humido aqueo semel unitum semel naturaliter collectum æquas puritate partes, nec deferret, nec deferetur. Sed & hæc sulphurea radice vincens falsa siccitas, hinc radici necessaria quod superans falsum, humido extremitatibus exutum perpetuo fluidum, corpori densiori absistere quam nunc sulphur prævalens, effrenem humidi miro naturæ ductu compesci licentia. Hinc denique viscositas metallica: Conflatur namque viscosum ducti-

ductile iusto ficci cum humido coitu, nervis extensibilibus veri indicibus: quo junctum humiditati principii metallici, subtile sulphureum, viscositatem mistura, fusionem vineto liquabili, fixationem sicco, stabili non inflammabili principiatis conciliabit. Posset tamen dubitari terminum proprium fixum ex improprio terminatum ex argento vivo proditurum, quod mistum firmiter sicco humidum cedere loco recusans, superficie spiritali perpetuum retenta, nunquam alteraretur: quousque enim perstat prima elementorum dispositio suo loco quæque immota viscosum corpus malleo subducent. At vero ille ipse superfluous argenti vivi humor & crudo & alterato commodus, nec sublimationis, nec alio quopiam artificio delebilis, utrobique naturali necessitate postulatur: Et tamen argenti vivi vulgaris currentis plano haud quaquam acquiescentis substantiam paulo madidiorem, generationi conversivæ

naturali applicari hariolamur : nec sane aliter ficitas argento vivo crudo, aut viscositas converso illi coeundo, huic calcinando cohæret, sulphurve purum formale nimio succulento non ebrium erutumque liquidissimam elementi naturam ad alteratam, alteratam ad veri viscosi finem pelliceret.

At pro ut prima ficci applicatio humorem temperamento sufficientem assumit, reliquum respuit : Ita principium eo, quo movebatur componendum denuo movente motum inutiles corpori humores fluidos segregabit, elementumque purum ad terminum improprium terminante sicco translatum, ulteriore gradu eo ipso sicco terminabit. Scilicet fit humidioris subjecti condensatio evaporatione partium humidarum subtilissimarum, & conservatione sicco profundius incorporatarum, harumque diutina concoctione, quousque humidum sicco, & ficcum humido adeo uniatur, ut ubi unum, necessario

rio fit & reliquum. Quia igitur in argento vivo tale humidum exuberat : quemadmodum ipsum inconditum humidum sua compositione rejicit : sic radice calcinante tactum plane ficcari renuit , partim evaporans, partim radici decoquendo, inseparabiliter copulata ea humidi abundantia , qua sulphur purum radicale coagulationum causa princeps fugam usque meditatur. Nam ne radicem argenti vivi sulphuream inflammabili fuga laborare opinemur, facit nulla cum humidis aqueis oleaginei convenientia , quæ simplicibus quoque elementis nulla ; nec esse fixum porosum commixtio concedit: At, omnino tertium , fixum falsum purum superante , humido fugiens, superans, humidum freno coercens. Falsa itaque vulgaris opinio , argentum vivum componi terra alba sulphurea subtili humiditatem pellucente , consule naturam originis simplicium, splendorem formalem principiorum, compositionem.

positione aliquatenus obnubilatum, calcinatis sulphureis postliminio referentem, consule ignem præcipitatione rubicundissimam calcem prominentem, candore quo forte occæcaris humido imminuto deflorescere, auro ab intrinseco colorem provocante, non decoctione, utpote crudo inimicum, parante, erudieris; eoque semen hoc metallicum ob radicem accidentaliter fugientem, naturaliter stantem rubicundissimam, aurum vivum potius quam argentum vivum denominabis. At occultatur color sulphuris radicalis humiditate argenti vivi crudi enormi; Etenim pauca quantitas foris, accita ruborem omnem abdit, quod cæmentatione auri, cum thutia, cupri cum cadmia, & cupri cum pauculo stanno conflatione constat. Ideoque calcinatione, præcipitatione, remoto velamine radix iterato pervin-
cet. Tandem pensitatis prope præmissis noscitur, argentum vivum in mineralibus ab adustione conser-
vatri-

vatricis aquæ officio fungi corpora interitu, quantum in se, prohibere, at impediri corruptionum causis quominus proprio eo fruantur corpora patrocinio. Salium acredines seu spiritus distillatione expressuri usu didicerunt, condensa corpora non esse audientia imperio: mistum vero terreum calcinatum prorsum, fusionem inhibens elevanti colori accessum præbere: plane eadem conditione sulphurum, cujusvis generis invidia saluberrima argenti vivi humiditas, metallis extorquetur. Sed vero cumulata corruptionis causæ exitium accelerant; differunt diminutæ; tardius quoque multo argento vivo locupletia fugiunt: celerius arida, flammæ puris & impuritate admissiva; & subtilius sulphur fixationi approximans; argento vivo puriore irrigatum superatumve, multa vi adustibilibum & fugitivorum, demum expugnatur argenti vivi superante poros obferante quantitate, inque se, sese; colligente, pe-

pestem perniciemque arcente diutius. Posse igitur argentum vivum igni resistere, & adulterari posse varie discimus. Nam quæ causæ fugæ non depositæ præter vitium sulphurearum, extremitatum vero motu argentum vivum fraudantium alia? Cum in illo ipso vel crudo & pondus subtilitate componentium immensum, & ipsum terendo falsisque commiscendo, tactui obvia viscositas interitum abominentur. Suffrenda igitur aliena accersita labe labeles: non tamen adeo cedente argento vivo, quin grandi ejus quantitati, quantitatem minorem, purius contractam, atque inde ex numero imperfectorum, stanno cuprum, cupro plumbum, huic ferrum succedere testato imperet.

Vincit hoc agone argentum reliqua veluti ignes luna minores. Attamen etsi plumbo postulatum examini oborientes pustulas temnens, incolume evadit. Ultimo alteratis debitam frustra sperat lauream, quam

quam diu crudi sulphuris & arsenici familiaritatem non resignat, Labat imperantibus his perfectio; argenti vel asperæ probæ successiva paucula diminutione, radice rariuscule devie movente, assentiente. Horret nempe perfectioni inimicum perfici desiderans: Extreme extremis sterile poscit, movens extreme, lauta argenti vivi substantia: cui quicquid peregrinum hostile.

Qualiter testudo domicilio prorepens, quodcunque membri sui nudaverit injuriæ obnoxium habet, in suum collecta tegumen, tuta, si cum ros non cadit, cumque algetur maxime, suo sibi succo vivit: sic argentum vivum dissono gaudens, suo ipsius lætatur interitu: densatum, corruptibili sulphure solutum, visceribus compactis securum humido subtili poros opplente, sicco humido æquali densari patiente, exitiabile sulphur crudum longissime excludit: unde ultimam perfectionem metallicam, sulphuribus cæmen-

mentis examinihus , inviolabilem
argento vivo unice acceptam feri-
mus. In cassum vero perfectionem
istam otiosi præstolabimur , intor-
pens materia commota cum corpo-
ralitate lentescat, quod radice argenti
vivi propria conari exordiemur ,
siquidem destructioni subscribunt
reliqua. Postquam ergo argentum
vivum sulphure subtilissimo solubili
commiscibili conditur, radix sulphu-
re pura malum excitabit; arte & na-
tura & diversis hujus applicationi-
bus & iisdem claris effectibus: At-
que hi ultima alteratione, hæc calci-
natione confit: Et est calcinatio du-
plex, altera violenta communis flam-
ma , humidum malefidum pessun-
dans: altera naturalis formarum sul-
phurea , ignem vitamque radicibus
materiarum creditam in actum pro-
vocans , unde generationes sensibi-
lium atque insensibilium omnium
calciando incipere persuademur.
Sed calcinans radici vere uniri oportet,
nec unitur præterquam penitus
idem,

idem, quemadmodum aqua aquæ,
ignis igni. Ita in animalibus vege-
tabilibusque, masculinum feminis
fæminini radicem pungit movente
aculeo virtute calcinante aperitiva,
dotato, & irritat sulphur purum,
minerale argenti vivi radicem, ea-
dem eandem quæ argenti vivi cru-
ditati præbuit exordium. Igitur
principium movens formale mate-
riæ admotum apprehenditur à si-
mili & ipso calcinante: calcinata hu-
mido superfluo calore amoto ficce-
scunt, siccum avide fugit humidum,
ideoque in argento vivo calcinando
mota radix sicco totam materiam
resolvit, dimissoque tantillo dealban-
te reliquum fortiter mistum medul-
lis siti hiantibus abdit, qua pauci ru-
bei cum albo multo mistura corpus
creatum citrinum, experta radix fi-
xione, humidum epotum fusione
beat, etenim naturaliter cederet igni
humidum, quod nec nervo irreti-
tum oblitum in conversis originis,
quod unum quit, fluit, siccumque

E

ter-

terreum subtile inseparabile secum
una fusionis compos facit. Proinde
haud secus ac corruptionum acervi
strenuius interimunt, utque perfe-
ctionis adminicula saluti conferunt,
multiplicata radix sulphurea, flui-
dum madefaciente, termino circum-
ducens, denuo potens, principiati
puri viscosi nomine materiam rubo-
re insigni, pauculoque salillo, ficcis
temperatis mancipatam, recenset,
qua, quænam radix argenti vivi,
quodnam movens, quodnam ele-
mentum formale minerale, quæ per-
fectio sat superque elucidatur: Sul-
phur nimirum metallis commune,
omnibus unicam radicem, eaque
unicum argentum vivum, ejusque
radicis motum unicum meditatur;
nec diversis intentionibus distra-
ctum, quam colligandis humori-
bus, convertendis quoque operam
exhibens, densatis etiam ad fluorem
principii, revocatis corporibus, nun-
quam commotæ materiæ perpetuo
similem conditionem deponcit. Ex-
igit

igit id ita fieri ordo naturæ conver-
sus, aut reductus, forma eadem po-
tentiam & actum vitæ ferens : quo-
tiescunque namque virtute principii
moventis ex sinu materiæ forma
producitur ab intrinseco vitam pro-
moveri, compositionem cum cor-
pulentis formantium perspicientibus
liquet. Et sane quamvis generatio-
nes universæ à materia exordium
sumere dicantur : tamen cum à for-
ma materia dependeat, forma mate-
riæ corpulentiam collectam ultima
dispositione alteret, atque ex intimo
principii materialis vitam promat.,
intellectui eandem, utpote ab intelli-
gentia demissam primitus occurre-
re, atque indidem totius rei cognitio-
nem desumi profiteamur. Appelle-
tur igitur materia ob corporalitatem
compositi, rerum substantia dum-
modo formæ substantiali principa-
tum relinquat, siquidem essendi
principium, potentiæ vitali potius,
quam materiæ vivificatæ debitum,
ex materiæ potentia formali, virtute

& tempore priore eruitur : Unde, nota forma rerum specifica esset vitam materiis materiatisque conciliante, abscedit inferior investigandi occasio. Quorumcunque ergo eadem forma specifica, eadem quoque erit materiæ conditio : denominantur enim à formis specificis rerum proprietates sive converfis sive potentialiter viventibus materiis : qua ex materiæ corpore derivatum materiatum ea qua materia forma constabit : Ideoque quod alterabilis resolutionis repudio solis metallis licet, in materiam reductum materiatum non alienæ sed propriæ sulphuræ radicis vita vivet. & radix sulphuris commiscibilis solummodo unica, unico humido puro irrigata, argentum vivum semper & ubique sui simile nullibi diversum, viscositati motuique calcinanti unicum præbet principium, formæquæ unicæ sulphuræ diversas dispositiones affingi abominatur. Idcirco etiam adulterina argenti vivi adulteratio formarum

rum vires non invertit : Nec enim novimus alterationem veram præterquam radicitus motis propriam, qua argentum vivum in aurum transferri, si non aliud, ipsissima illius densitas, subtilitas, color cum manifesto occultus, doceret : Etenim peculiare quoddam argentum vivum, nobiliorum corporum generationi naturam effundere ignorantia fundamentorum magicorum circumforanei miscelli, ex profundo materiæ perfectionem sopitam elici immemores ajunt : Nec principii moventis egere, nec elementorum corporalitate plane pressum torpere, sed vigere in aurum convertibilem Mercurium. Verum enim vero cum naturam ars imitetur, omnisque generationum gradus naturæ separatio formarum magica arti demandetur, fateamur tamen simili tenore & forma magice enucleata, argentum vivum in aurum traduci, quo natura, suis insudat operibus : Et quia conversio materiæ op-

pido naturalis conventu formarum cum materiis confit, artis atque naturæ finem motu forma & materia eodem reincidere: ut inde colligamus non magis naturam quam artem [quod infusi isti argento vivo in aurum commovendo, seu ex auro reducto vim tingentem tribuentes, tincturæ proprietatum ignari, tanquam lætiore somnio beati perspiciunt oculatius] semoto principio movente operari. Amplius etiam coeunt radice & superficie æqualia: inæqualia commista levi artificio dirimuntur: sed argentum vivum seu auri aliorumve corporum vulgo venale confusum dimittere renuit. Quid ita? nisi quod forma eadem inviolabilem amicitiam iisdem materiis infundit, quam amico quoque argenti vivi cum auro congressu apparere negare, à vero longissime fuerit absonum: Immo hercule pro ut argentum vivum, aurum, lapis Philosophorum cruda facile amplectitur: Sic hujus illiusve cum argento,

gento vivo & auri & lapidis Philosophici & radicis sulphureæ puritatum adminiculo ad id fastigii provecto, illorumque ex hoc venemur convenientiam. Non remoratur assertio- nis hujus veritatem, si quis qua mo- vetur in generatione radix auri pu- ra, tincturam auro in argentum vi- vum reducto immisceri contendet. Etenim nec id inficiamur: sed con- versis reductis non ut movens, sed ut movendum includi: quippe si a- ctu polleret, in proprium materiæ terminum haud quaquam rediret, reditum deposito actu fluore demum ostendente. Nullatenus autem mi- randum humido superfluo moven- tem radicem calcinatorum reductio- ne obrui, cum ea ipsa plane eadem aut superans, aut superata radicali- bus movendis motisque uniatur: Itaque aurum ad principium mine- rale fluidum spirituale rediens, sicco sulphureo movente humidi materia- lis visceribus inserto, nulla præroga- tiva vulgare, reliquorumve metallo-

rum argentum vivum vincit. Quid vero si audiemus toto auri corpore in argentum vivum promotum, cui nam principium movendo tingens relinquatur? Quid si his regeremus qualitate, non quantitate formas moventes aestimari? Et tamen si quantum quali conjunctum evincatur, eo quo radicem argenti vivi exertam præcidere: fatuos corporis calcinati, ad inviolatum principium, sine ponderis diminutione, regressum moliri: fatuos sicca humidis vivificatione cedere ignorare, opinione hos experientia nulla confirmari. Posse id monstri facilime elidi, considerando, nequire materiam præterquam ex sui profundo alterari: omne argentum vivum, corporum imperfectorum crudumve motu principii radicalis in aurum defluere: At aurum unicam solummodo præsupponit materiam, eaque formam unicam: Quapropter cum argentum vivum commune juxta imperfecta corpora in aurum converti

verti queat: conversio ex forma
promanet: forma detur ab extrin-
seco: argentum vivum quodcun-
que radice pura insigne auro mate-
riam subjicere manifestatur: qua
forma argenti vivi crudi, crudorum-
que corporum auri formæ æqualis,
diversitatem argenti vivi ex auro
provocati, argentique vivi vulgaris,
corporumque tollens, conversis re-
ductis, cunctam abolet eminentiam.
Quis furor itaque auro aut lapidi Phi-
losophorum diversam à Mercurio
vulgari materiam affingere, cum
utriusque eadem forma, eadem ei-
dem metæ inhians ultimo alterabili
termino circumscribi acquiescat.
Sed irrepsit ista persuasio principii
moventis ignorantia falsoque perfe-
ctæ conversioni credita sufficere ar-
genti vivi otiosa substantia: dum te-
naciùs auri materiæ vel extranei ad-
misceri debere arguentes, motum
torpenti subjecto inesse volunt,
quamvis motum ciens principium,
non alienam, non diversam, at plane

genuinam movendæ radicis gerat, imaginem: Igitur et si solo se stare, Mercurius videatur, advenit tamen idem cum movendo radicale movens extrinsecus, suo cum argento vivo coitu mineras ubere metallorum proventu facundans. Scilicet humido effusiore partim tollendo, partim radicum penetralibus occulendo, ficcantium sulphurum officium requiritur: Id vero solubile, commistibile aut crudum terrei calcinati portioni mistum diversimode argentum vivum sibi associabit, unde distincta perfectorum ab imperfectis emergit generatio: Quoties enim vaporosum Mercuriale, minerale cavernis montium aberrans, sulphur radicale calcinatum, apprehendit, solutione commiscet, id sibi, & calcinatione per minima, commiscetur qua fit motam radicis materiam decoquendo in se ipsam residere, atque ex sese provocato colore fixatione & pondere ultima propriæ formæ alteratione compleri,

pleri, & cum præter radicem subtili-
lem sulphuream commiscibile nul-
lum arti, aut naturæ occurrat, reli-
quæ sulphuris species, utrisque ex-
tremis vitiose argentum vivum ab-
sorbentes, diversitate proprietatum,
siccantium infide mistum examini-
bus dimittent: Ita ergo argentum
vivum sulphuris crudi purive falsi
impurive laborantis potitum, sui vo-
micam perfectum aut imperfectum
corpus progignit. Denique con-
junctione vaporosi Mercurialis, cum
coagulante solido admonemur, cun-
ctorum productorum animatorum-
que semen ex vapore in solidum
contrahi: semine patiente, aut fri-
gido percusso, aut quovis acciden-
te improprio alio corporalitatem
assumente, generandi & concipien-
di facultatem deferbuisse. Sic ani-
malibus sæmellis coagulando semi-
ni natura locum demsit; Et novi-
mus, sæmello per se coagulato se-
mine, haud infrequenter morbus
aliudve quod exorbitans provenire:
sper-

spermate convenio legitime progredi, quin & vegetabilium semina, pota aqua exposita aeri calcinante, inovoente proprio calore suscepto, vaporem ex se resolutum crassiores eodem sulphureo vegetante compefcunt, quaque biberunt humidum parte, germen, simili processu terreno humore macerata grana fisso solo virescere innuentia, protrudunt. Atque hermaphrodita hæc, animatorum quiescentiumque intermedia, non abs re masculinum fæminino jungunt, quod reliqua ipsissimo conceptionis puncto mixtione possunt jungi. Non igitur mineralia Androgina contendentibus esse subscribimus: quod etiamsi sulphur argenti vivi ejusdem humiditati copuletur, masculum tamen siccum non necessitate motus sed materiæ liquido adhæreat, siquidem vita potentialis sinu materialium sepulta orbis corporale elementum alias relinquens, nil quicquam materia nomen mereri permetteret, quam materiæ

teriæ moventis similem radicem :
Principium movens iisdem commo-
vendo loculis mancipatum hermo-
phroditis : argenti vivi mineralis sul-
phurisque moventis loco distantium
conjunctionem mineræ nuncupa-
mus ; sulphur quidem aere caver-
noso natum superiora aeris pugnan-
tis sursumque tendentis natura oc-
cupans motui efficitur commodum.
Et argentum vivum abyſſo ſacrum,
centri genitoris haud immemor pro-
fundioribus ſedens ſedibus , calido
exciri pronum reſolutum vapo-
rumque ſulphuri appropinquans ini-
quo movente monſtruoſum, propi-
tio generoſum fætum elargitur.

Excitatur vero vapor mercuria-
lis calore calcinante , minerali , &
calcinato irriguo quo altero com-
poſitio principii mineralis , altero
ſulphur purum conſtit, natura abſo-
luta crudi decoctione radici commi-
ſcibili læta, ulteriorem tandem pro-
greſſum cupient.

Ergo

Ergo per meatus terræ aqueus humor fluens offenso sulphuri calcinato falso miscetur, eademque mitione [quæ consuetudo calcinatorum] haud secus ac calx viva aqua perfusa calorem movet, quo simul minerali calore adjuvante, in vaporem abit, secumque subtile falsum resolutum madidiore aliquanto imbre simul scandente, sulphura irrigans, trahit, moventiumque demum virtute locisve apertioribus perpetuo mineræ calore deficiente, disconveniens superfluum refutat. Ultimo sulphuribus radicalibus, extremisve solis mistisve obnoxius ad corporalitatem declinat, evitato sulphurum imperio in argentum vivum vulgare decurrit. Hanc denique causam arbitremini cur vitriolum invenientes fossores speciem lucri aurei ponant, quod subtili sulphureo vacuum salem sulphuris calcinati nacti radicem mercurialem jam inde evolasse experiuntur. Licet alia regione profundiore scilicet inter-

interclusis distantis spem ali posse,
non inficiemur. Vitrioli autem sulphur auri sulphuri proximum, radicem argento vivo præbere, inde asserimus, quod in metallis sulphurum calcinatorum species tres, non ultra deprehenditur: At harum solubiliores subtilius purgatiusque principium innuunt: Etenim subtiliatur res omnis calcinatione: quo defæcatius ergo calcinandum erudum, tanto impensius subtilissimum calcinatum, tantoque commiscibilius: Ita sulphur auri, argenti vivi & lapidis Philosophorum primas, veneris secundas, Martis ultimas partes trahit: Ita falsum radicale, sulphureum illis, his vitriolum, & alumen devovemus: Ita dempta subtilitate calcinato sulphuri chalcanthum demptaque huic radice falsiore colchotar provocamus. Sed vitriolum sublato tandem subtiliore radicali emergere experimenta attestantur: cuprum in vitriolum reducturi, sulphure fugitivo citrino id cal-

calcinant sæpius, acri flamma singulis vicibus, una cum subtilitate argenti vivi veneri, fugitivum amovent, post quæ tres, quatuorve combustiones substantiam calcinationibus, superstitem in vitriolum nativum commutant: Sic vomica sulphuris crudi, primo sulphur fugitivum; Deinde vitriolum ejusque reliquiis denuo combustis alumen rochæ fundit, docens vitrioli feces ferro, salti sulphuris puri residentiam cupro convenire, quodque fert vitriolum nomen, eo jure fortassis ferre, quod egens puro radicali mercuriali vitri potius, radicali humore carentis, quam metalli fusibilis, atque extensibilis naturam æmuletur.

Denique postquam ex subtilissimis calcinatis radix argenti vivi petitur: subtilissima autem radix extremitatibus circumdetur subtilioribus eæque veneri atque inde vitriolo debeantur, Sulphur calcinatum argenti vivi radice fætum, dimisso falso

falso purissimo, in ipsa Mercurii vaporosi generatione ad vitriolum converti: hinc cuprum auro potentia multum approximare asseveramus. Sufficiant hæc unico principio radicali perficiente, ab aliis calcinatis sulphureis probe discernendo: Id nunc advertendum extremitates quascunque perfectioni officientes principii moventis puri adventu removeri.

Cedit nimirum propriæ formæ adventitia, tactumque argentum vivum radicitus duabus formis obedire impotens, radicali promptius, exuit adulterinorum sulphurum, compedes. Quotiescunque igitur, & ubicunque forma Mercurii primæva metallis imperfectis miscendo applicatur, reducitur simul corpus in primam materiam non quidem in elementa simplicia, sed mista, viscositati metallicæ apta, siquidem & juxta naturam, ars in elementis compositis motum orditur, unde reductio in primam materiam ad argenti vivi cruditatem fieri intelligitur.

Amplius quidem forma specifica, congregat homogenea, heterogenea rejicit. Sic argentum vivum ab extraneis, forma radicali, colligendo movente, divisum, in aurum transit: sordes sulphureæ in scoriam collabuntur: Exinde separationi inserviens fusionum diversitas dicenda prolixius, in metallorum fusores recte consulerentur. Est tamen, generalis harum definitio activa passiva sequi, sulphure crudiore correpta fusce fluere & igniri crassiori terreo devota ignita albescere, expressione ignis fundi: subtili sulphure, mota perfecta utrumque extremum abhorrere.

Cæterum denegat naturæ alterationum commutationem progressus generationum simplex, effectu instrumentorum loco moventium primis occupantibus nil extorquens, at totum id, seu administrationis, seu artificii industriæ intellectus commendans: Et vero haud frustra sudaturos certiores reddit subtilissi-

tilissimum formale subtilissimis materialibus æternum junctum, materialibus corpulentia quadam movens formale, formale inter formas universi totius unicum corporeum, tangibile, separabile ditantibus: quo fonte manat universa laudatissimæ chymicæ vix ulli inajorum, æffatim perspecta possibilitas.

Progredientes igitur in naturæ artis imitatricis agona, naturæ omnium primo & concinnanda materia materiæque movendæ necessarium principium movens, flagitamus futuri ea fortuna, quam sapienter operando, aut errando deformiter, nobismetipsis conciliaverimus. Non tamen si errore plerique aguntur, & nos quoque deliremus. Nimis multo conducit ignotum verum polite compto multorum errori prætulisse. Viri est persuasiones fugisse, & sapientia prima infallibilibus documentis instituisse, commode ubi res aliter regi vult, divertisse. Scilicet artificio deditis, non

segniùs quam naturæ extrema cor-
rumpentia occurrabunt: Et sane stat
ars principii moventis puri funda-
mine, sulphureum calcinans inten-
sissimum ferente. Atque minus ex-
perti coloribus confisi ruditatem
suam declarant: Nec enim univer-
sum rubeum albumve puri laude
donari promeretur, cum in omni
artificio secciosius aut fallacius nil
imponat existentiam apparentia
pensantibus. Nempe sulphur radi-
cale auri radix sulphuris fugitivi &
argenti vivi radix pura sagaciter
tractata, variari ignara, intensissimo
colore quovis liquore diluta resplen-
det: Sulphur vero crudum corrosi-
vis falsis ob unctuositatem ægre so-
lutum, citrinescit, oleagineis mace-
ratis rubicundissime liquefcit, cras-
sioribus videlicet cognationibusque
solutum largius distendentibus: pla-
ne eodem tenore colore antimonii
aceto aut acredine vini extracto, sale
tartari promoto colori concedente:
Ut ita puritatem coloribus dimeti-
entes

entes non minus insaniant, arsenicum sublimatum transparens argento vivo præferentibus. Itaque artificialia color quidem eminentissimus, sed à puritate petitus concomitatur: Color namque comes est sulphuris, & est Philosophorum lapis, sulphur minerale, radicale, alterans alterantium insigniis necessario decorum. Quapropter cum omni argento vivo atque omni sulphure Philosophorum sulphur absconditur, ex omni sulphure & argento vivo omni, exque omnibus his compositis, Philosophorum medicinam desumere licebit: unde metalla universa deinde mineralia sulphure & argento vivo arte artificialia opera in se admittunt: At horum defæcatoria facilius præparantur, corrupta ægrius: Equidem quid perfectioni quid imperfectioni conducat, abunde differuimus: quicunque igitur congerie corrumpentium gravantur, purgationem admodum remorantur purioribus artifici obsequentioribus.

Porro habetur radix pura calcinatorum beneficio, ideoque crudiora ad fixationem vocanda calcinata purganda diverso temporis spacio votum explent: Et obuenit calcinatis quoque, deleri difficillima terræ feculentæ radici præparandæ tenacius adherens grandis substantia. Administratur denique purgationis series calcinando, distillando, solvendo, coagulando, figendo, sublimando notis vulgo operibus. Sed crudiora calcinatione & solutione: fixiora, sublimatione & distillatione, plerumque eluuntur, ita dura cum ignitione, fusibilia imperfecta corpora adhibitis sulphureis, adq; arsenicalibus, Mercurialibusue ut thutia cupro amica, spiritibus mineralium, marchasita & thutia per se eleuantur: domantur fluxiora precipitationibus. Sed fusibilia tractatione faciliore dura, hæc mollia citæ preparationis admissione, [nisi quod in quibusdam terræ prorofæ vis magna perfectionis complementum longius differt] præcel-

precellunt. Hinc ferrum livore crassum fædissimum, deinde plumbum erusque compar antimonium secundas Jovi, veneri primas relinquunt. Poterit exinde quivis vel mediocriter doctus reliquorum mineralium conditionem præparationemque meditari: quicquid enim sit nil agimus quam ut ab extremis corrumpentibus sulphur & argentum vivum vindicemus: Et quia propter formam sulphuream argentum vivum dissecamus: cujuscunque sulphuris forma pura arte se parata, radicis mercurialis, lapidisque Philosophorum vicem possidebit: Hinc corporum perfectorum essentiæ admiculum saltem radicale, & partem operis, at cumulata omnia principia cruda ministrant.

Nam cum in generatione metalli natura argento vivo utatur ejusque formam torpentem principio movente, suscitet, utetur eodem & ars, apprime formas inquinamentis eximens, siquidem ex sinu mate-

riæ forma educitur: ut arti principium movens solummodo ob id aliunde petamus, quo materiam convertamus tanto felicius, ideoque perfecta corpora tanquam principia calcinata, & principiata spiritualitatem penetrantem arti perquam necessariam deponentia, & quod natura alterationibus non principiata, sed principia subjicit, naturam ars imitetur, nisi forte in argentum vivum currens, revocetur, non magis arti, quam naturæ materiam exhibere æstimamus. Id recentem suggerere memoriam crediderim, false dinem radicis perfectæ, non seperatum quoddam falsum, sed sulphuris puri calcinati esse proprietatem inseparabilem: quo simul evincimus, nequiri corporum perfectorum analysi merum falsum proferri quin aut in argentum vivum currens, aut radicem puram moventem pellici: Radicem salium terrei albi deficientia nil quicquam morari.

Proinde aurum operibus chymicis adhibitori ad terminum currentem vocatum legitime moveamus, aut movendo argento vivo conforme reddamus, detractis calcinatione naturali acquisitis fecibus: licet enim argentum vivum prima compositione nequaquam inquinetur, calcinatum tamen humidi subtilioris, recessu inficitur perditio quo gloriabatur crudum spirituali imperio. Itaque cum lapis Philosophorum naturam spiritus, spiritusque substantiam flagitet: argentum vivum vero calcinatum seu aurum à spiritualitate declinet, solaque natura Spiritus compositionem noverit: solum inviolatum argentum vivum crudum, integri humidi conservatione, in falem fixum coloratum, sulphureum, penetrantem, calcinantem & moventem, decoquendum arti materiam præbebit. Tantum nimirum abhorret à sæculento ars, ut turbato semel spiritus ordine spe cadat: & turbatur argentum vivum conversione par-

tium crudorum, tunc ex superficie argenti vivi demigrante humido aut quocunque imminuto, perit natura spiritus: Et tamen is ipse spiritus motus, tandem vigilat sive ad perfectorum corporalitatem inclinet animus, sed motus omnis [sulphure nimirum excitante] calcinat: calcinatione exuberans abigitur humidum, spiritualitati unicæ unicum subsidium: ut grandi industria detento universo humido, & moveatur, & calcinetur, & figatur, coloreturque, tandem sale fixo sulphureo tingende argentum vivum nobilitetur. Faceffant igitur varios colores lapidis Philosophorum decoctioni affingentes, nigrum, album, rubeum, oscinum, corvi caput, caudam pavonis, Argi miserrimas quæcunque his similia deliria, quippe nigredo sulphure corrupto adducitur: & argento vivo semper lautissimo cum nigrore nullum commercium nec ingrediuntur lapidis Philosophici compositionem præter
in-

intensissime purgatissima : Ideoque aliud quid quærat , nigredo cui nugas farciat. Quin albedinem quoque in ruborem dealbare ajunt, uno vase fornace unica, sed superans humido albedo calcinatione formæ radicalis aut flamma corrigitur : Hoc clausis locis , illo materiæ se ipsam movendæ in potentia impossibili : Postremo tingitur argentum vivum tinctura ultima solo sulphure puro : Eo neglecto movente principio sibi ipsi sufficere præsumens , albedine exutum propere incineratur , principio movendo minerali , postmodum non temere utile : fixum albumque radice irrigua stabile , alio quam sulphure subtiliore calcinante rubescere recusat : Ut inde imaginationem judicio horum (si Diis placeat) Philosophorum imperare, vulgatissimo errore hoc credere invite-mur. At arcet nos hoc devio , artificialium operum ambitu naturalia recensentes , tum practica tum theorica, qua arti qua naturæ devota mi-

neralium absoluta cognitio illa quidem non opinione fiat, sed demonstrationibus, definitis signis ad calcem operis conspicuis.

Sed ad compositionem lapidis Philosophorum quod attinet, semper is & ubique, sui similis una eademque purorum apparentia terminatur: in inquisitione tamen principii moventis obvenit diversitas: Etenim quemadmodum natura ob movendam convertendamque materiam principio movente indiget, ideoque separatim alterum ab altero gignit: sic ars quoque materiæ in medicinam Philosophorum commutandæ legitimum movens venatur: Hinc præparationum varietate motus varietas: Nam finalis motus radicalis soli quidem radici pure sulphureæ rubicundissimæ debetur: & nihilominus defectu purgationis seu decoctionis ultimæ, alba imperfectius movens radix provenit: Ita natura argentum perfectis annumerat, quamvis terminum

num absolute purum haudquaquam contingens. Deficit ergo à perfectione argentum moventis nobilitate, siquidem purissimum movens, exerit radicem argenti vivi rubeam, alterationum imperium postmodum detugientem: Idcirco cum argentum albedine præstet, illius movens moti conditione definiamus. Adducitur autem albedo humidi substantia non certe oleaginei inflammabilis vigore igneo proximioris at aquei à combustionem defendentis: Ita sane, sulphur argento vivo in argentum movendo naturaliter præparatum, non plane calcinatione ficcatum, debilius movet: plane namque ficca esse oportet, ignisque & colori & puritati falsæ contigua radicitus & ultimo alterantia: At ubi copulatur humidum sulphuri arsenicalis essentia prodit: Et vocemus arsenicum non solum compar sulphuris vulgare, sed omne humido irriguo præpeditum, movens ea ratione, quod arsenicum his componi pondere, colore

lore tinctura albedinis fugitiva odore & inflammatione remissa comperimus: Quæ tamen decoctionibus naturalibus subtilioribusque principii decoquendi partibus immenso, represso, absoluto digestionis tenore à perfectis haud multum removen-
tur: Unde propter talem radicis argentum moventis & crudæ & alteratæ subtilitatem porositate enormi, atque enormi unctuositate inflammabile vacuam, suo incedere ordine argentum permittimus; At non ut auro perfecte moto æquetur, aut absolutam puritatem arrogare id sibi patiamur: quin potius aliquali diminutioni per examina mancipatum & aliquoties sulphure vivo calcinatum expositumque flammæ fætores arsenicali intolerabile, simili radici subiacere, arbitremur. Potest ergo quod naturæ arti quoque accidere, & decoctionum differentia producta differentia procurari, sic subitus ignis dissipat, remissus radicis inquisitioni habetur aptior: Sic illo argentum.

vivum & quivis spiritus turbatur, hoc radicis solubilitati ferimus suppetias; & certe radix rubea sulphurea ex quovis spirituum exeri fatagit; & nequeunt sulphurea cruda, aliter quam radice rubicundissima, absolvi: solum argentum vivum, humidi cum sicco subtili firma colligantia, radicem albam, rubea solubiliorem converti per se negantem, largitur: Idemque alio modo tractatum intensissime rubescit, at radicis enucleationi gravate magis subscribit: Ubi namque continuato vulcano in calcem vertitur, radicale, falso madidum, ita multo sicco sepius, ut vulgari artificio dividi inficitur: Aggrediendum itaque alia salubri via paucissimis cognita, reducendumque ad pristinae obsequelae statum radicem arti commodam, abunde vomentem, quam se omnino non deseruisse vel non præparatum ubere proventu fatetur. Cæterum quamvis nulli liceat laborem, tædium & moram pigritia prævertere,

tere, inventumque sagaciter præpo-
ftero opere perdere inceptumve o-
pus deferere: si quæ tamen compen-
diosiore felicitate nancisci spes afful-
get, accordatiora in præsentia pre-
hendentes demus operam postmo-
dum laxioribus: Neque enim ob di-
vitiis solum generosissimam scien-
tiam amemus, auro saturi, reliquo-
rum laborum immemores: quin
minutissimum mineralium quodque
vel insigni jucunditate vel ad majora
manuductione delicata, pervestige-
mus, siquidem absolute docti & esse
& ferri desideramus. Scilicet absi-
milis scientia hæc, aliarum quas le-
viter saltem attigisse sufficit, scien-
tiarum, quemadmodum ad solidam
sui cognitionem, quicquid toti na-
turæ contemplationis, superis atque
inferis doctrinæ postulat, Astrorum
magiæ naturalis mathematicæ toti-
usque Physicæ subsidia accersit: Ita
ex se medica resolutorum quiescen-
tiumque moventiumque vincula
promens perquiri infinitum avet:

&

& doctus erit nostro quidem puncto, qui illa non quæ sciti fas ignoraverit.

Porro radix dicta laboriosissime, elicitur facilior obsequentiorque servata ejusdem spiritus calcinati humiditate pluscula : Servatur humiditas humidorum adminiculo, qua cuncta aqua perfusa non comburuntur sicca igni concedunt facillime. Vincienda igitur humiditas argenti vivi calcinandi humido minerali alio post expletum opus separabili : demum absolvatur ab aliquibus decoctione acquisitis, argenti vivi non radice, sed ad radicem mota substantia, applicanda more materiæ Philosophico. Id satis liquet, ita præparatam radicem albere, folique à perfectione summa aliquantum deficienti albori inservire, similemque argenti mineralis radicem, idem cum radice artificialiter separata argentum parturire, cum & secundum naturam moventis moti detur dispositio, nec argentum dici mereatur nisi na-

turali argento planissime simile : Unde identitas productorum iisdem confit moventis ejusdem applicatio- nibus : Unde quicquid exorbitat à veritate naturali , cui uni infervit , ars , in artificialium præparatione exitiali ferietur deliquio. Ita radix sulphurea rubea subtilissima, idem quod minera aurum , idem quod minera argentum radix humore coercita & alba largitur.

Denique prout argentum beneficio principii moventis rubei , in aurum revocatur, hoc est radicaliter movetur , nulla decoctione ignisve violentia aliqua, at solo legitimo motu alterabile : sic radix quoque alba artificio eruta unico subtiliore sulphure irritata, perfectionis splendore ultimo decoratur. Fit vero conversio tam radicum albarum quam corporum calcinatione formali subtiliante, qua radix subtilior radicem calcinandam minus subtilem proprietatibus suis associabit. Itaque postquam radicum inquirendarum sub-

subtilitas absoluta humido mercuriali residuo impeditur subtilissimum movens istius humidi ablatione, soliusque falsi radicalis sulphurei arbitrio recensemus. At subsunt subtilissimis ad subtilissimi elementi ignei virtutem calcinantem, ficcantem, colorantem, redacta, nullis his sulphure, sulphurisque præcipitata radice vinetaque elementorum materialium purissimis sæcundioribus. Desumatur itaque radix Philosophis, Chemicis, adeo necessaria ex sulphure: nec tamen ad sulphur commune adstringimur, quin ex quocunque sulphure, dummodo ab inquinamentis universis facili difficilive, artificio & labore separato, procedens radix artificii obsecundabit.

Hinc unde artificialis naturalisque perfectionis incrementa, sulphuris quoque motum, natura duce contemplemur: Scilicet hoc cardine, quo nihil majus, meliusque terris Deus & natura dederunt, immota

quies vertitur : hic sanitatis univer-
sæ , conversionis purgatissimæ vo-
mica , hinc magiæ cælestis effigies ,
hic mineralis doctrinæ terminus ,
hic Philosophorum lapis laudatissi-
mus , hic mirabilibus superiorum
operationibus vicina basis : hinc vin-
ctum matrice commoda elemen-
tum purgatissimum , hic perfectissi-
mæ formæ corporeæ fons & scatu-
rigo. Ut igitur radicem hanc uni-
cam splendentem , perficientem , &
tingentem extremitatem mole libe-
remus , utque hoc unicum Chymici
subsidium solerti scientia & labore
nanciscamur , revocemus in memo-
riam motu ad conversionem radici-
bus necessariam provocati , eoque
aliter atque aliter ad grata quietis
optatæ subsidia anhelante , è mate-
riæ debitæ occulto sinu , formam
Naturæ & Arti consonam suscite-
mus , subtilitatemque istius deside-
rati sulphuris fixi , five stabilitate
confirmata albicantis , five compen-
dioso Artis Naturam imitantis fine
ab-

absoluto rubescentis consecuti, eodem non tam ad explendas nostrarum voluptatum cupiditates, vel ad inanem popularis auræ captationem, detestandamque opum & honorum hujus Orbis ambitionem, quam ad laudem & gloriam summo rerum Opifici pro tam immenso Naturæ Arcano perpetuo decantandam, proximique nostri, vel gravissimo paupertatis jugo pressi, aut afflictissima ægritudinum mole collapsi, solamen & levamen utamur.

MINERALIS

seu

PHYSICI METALLORUM LAPIDIS,

*Diligens & accurata Descriptio,**Ad Macro- & Microcosmi Philosophicam Metamorphosin.*

INter cæteras Artes, quibus humana Ingenia sedulo incumbunt, palmam facile obtinet Alchymia.

Non enim corpori humano solum
utilissima est, verum unica & sola,
per quam juxta corporis sanitatem
paupertati occurri potest. Cum ve-
ro quamplurimi falsa cæcæque opi-
nione ducti Alchymiam non esse
veram Artem statuunt, ego vero de
enucleanda ejus certitudine aliquid
studii infumendum mihi duxerim:
operæ pretium me facturum arbi-
tratus sum, si prius aliorum Artem
negantium errorem delineavero.
Hac spe fretus, dubium non fore,
quin cognito errore veritatem o-
mnes sint amplexaturi. Sunt autem
duo potissimum Argumenta quibus
falsam suam Opinionem palliare co-
nantur. Primo: Species Metallo-
rum transmutari non posse. Secun-
do: Quia vident omnes laborantes
in hac arte non nisi Sophisticas face-
re transmutationes, neminem ve-
ras. Ideo vere & perfecte à nullo
fieri posse. Sed neutrum horum
fundamentorum erga Artem hanc
pretiosissimam & excellentissimam
est

est verum. Non valet etenim primum Adversariorum Argumentum: quoniam verum est, quod species rerum non transmutentur, sed individua quarundam specierum ad invicem transmutari possunt. Et patet hoc ad oculum, præsertim in his quæ habent symbolum ad invicem in una aut in duabus qualitatibus, ut constat in Elementis: & sic ex Terra fit lapis, & ex ligno cinis, & ex cinere & lapidibus vitrum &c.

Sic quoque accidit in metallis, quoniam omnia metalla communicant in una materia, quæ est Argentum vivum cum suo Sulphure. Et solum differunt per majorem & minorem digestionem, quæ perficit Sulphuris sui maturationem, mediante decoctione. Est enim Sulphur forma metallorum, præsertim Auri: non quidem Sulphur vulgi, sed alteratum. Ex his dictis colligitur, quod si per Artem potest fieri Medicina, quæ habeat in se virtutem & proprietatem prædicti Sulphuris mineralis

alterati, talis medicina ab Arte facta, poterit metalla imperfecta & argentum vivum ad perfectorum naturam transformare. Propterea Philosophi concedunt esse verum, quod metalla transmutari non possint, quocunque modo vel ingenio, nisi prius redigantur ad suam primam materiam: Prima autem materia metallorum est Argentum vivum & Sulphur, non quidem immatura sed alterata, id est conversa in vaporem. Prima enim materia metallorum est vapor humidus unctuosus, utriusque naturam, scilicet Sulphuris & Argenti vivi, in se continens. Ex his ergo necessario sequitur, quod si per Artem potest extrahi ejusmodi vapor unctuosus ex his rebus in quibus est, reperiaturs confimilis illi qui in mineris generat metalla, & ex eo possit confici medicina quæ simplicia corpora imperfecta & argentum vivum perducatur in verum & perfectum corpus metallicum, perfectius omni naturali. Sed sciendum est, quod

quod hæc Medicina ex quibusdam
facilius & utilius, ex aliis vero diffi-
cilius & imperfectius extrahitur.
Ipsa enim metalla sive aliæ quælibet
res ex hoc fieri non possunt, nisi
prius per putrefactionem corrup-
pantur, & per debitam decoctionem
ac longam digestionem aliam nobi-
liorem formam acquirant. Secun-
dum quoque fundamentum quo ar-
gumentantur contra, non consistit,
quia à simili & à majori ad minus
suam corroborant phantasiā & er-
rorem, in quibus non continetur
necessitas sed tantum contingenter,
ut in pluribus. Amplius certum est
nostris temporibus quod paucissimi
reperiantur Philosophi, qui secreta
naturæ cognoscunt, imo illa quære-
re & cognoscere negligunt, & ideo
debitis operationibus res imperfe-
ctas meliorare & perficere nesciunt,
& plerumque ignorant apta ab in-
eptis, propinqua à remotis discerne-
re, & propter hoc multi deviant &
desipiunt.

Veteres autem Philosophi altioris erant Ingenii, & in quærendo studiosiores. Nam propter cognoscenda profunda secreta Naturæ, ausi sunt aliquoties antra subire, & in Sylvis ac montibus commorari, ut solerti ingenio secreta naturæ viderent, quas vires habeant, & quæ loca terræ sint apta metallis, quæ materiæ, & quod discrimen in illis. Et ideo ad ipsorum utilitatem & suorum filiorum hoc divinum magisterium per ipsorum longam investigationem inventum fuit, quia soli Philosophi & eorum filii intelligunt vim Naturæ, & ejus dispositionem non ignorant. Cum ergo multi & magni Philosophi afferant, hanc Artem transmutatoriam posse fieri, ac plures libros in scriptis post se reliquerunt, iniquum est & stultum negare ipsam esse veram, etiamsi nostra ratio & Experientia id non afferat & comprobet.

Nam multa distantia est inter Sapientem & insipientem, inter cæcum

cum & videntem, & idem est inter male operantem & scientem. Conceditur ergo ex his Artem esse veram. Sunt vero qui credunt firmiter hanc Artem nobilissimam veram esse, sed utra sit experiendo non attentaverunt, nec probare sciunt. Credit quidam eorum qualitercunque debilis, & probabiliter Veritati consentit & adhæret, aut multitudine dictorum aut magnitudine Authorum, sed convictus pugnae cedit. Est autem una res quæ omnes ad credendum facile trahit, scilicet habendi cupiditas & voluptatum aviditas. Sola enim Voluptas cupidos maxime facit. Nam homines terreni delitiis dediti, ante omnia terrenas delicias optant, & ad eas comparandas nihil operis aut laboris prætermittunt. Quia ergo homines universi quærent delicias, & ut quantum possunt bene beateque vivere, valeant, & omnes fere hujus mundi delitiæ maxime per divitias haberi possunt, juxta illud commune Adagium:

gium: Pecuniæ obediunt omnia, & ad hoc modus inventus est, qui sit quasi fidejussor habendi quodcumque homo voluerit, maximæ autem divitiæ per hoc Artis magisterium pollicentur, ut possit verum Aurum & verum Argentum & utrumque multum sine magno labore acquiri, & quibus mineris figantur, per quæ omnia habeantur: Idcirco homines scientes & nescientes facile credunt, & probando acquirere student. Tamen pauci sunt, qui laborando Artis veritatem attingant, cujus rei antea præcipua expolita est causa, scilicet Secretorum ignorantia & studendi negligentia.

Est quoque huius specialis ratio duplex: Primo Metaphoricæ locutiones Philosophorum. Consideraverunt libros affirmantium Artem, & invenerunt eos usos rationibus & ratiotionibus, quæ sunt apud omnem Artem. Et repererunt quod in iis plurimum contineatur Metaphorarum seu similitudinum, sed

sed cum se contulerunt ad principia naturalia, tunc cognoverunt Artem veram esse. Secundum est. Falsorum cum veris commixtio: Unde Philosophi duplicem modum in eorum libris posuerunt, unum verum, alium falsum. Verum autem per verba obscura, ut non nisi à filiis doctrinæ possint intelligi, ne impiis scilicet via agendi profana daretur. Falsum vero sub verbis intelligentibus posuerunt. Quem dum communiter sequuntur operantes in Mercurio Sulphure, Arsenico, & etiam in ipsis Corporibus nihil inveniunt. Sunt igitur plurimi qui in hac Arte laborant in vanum, quia nec proprio ingenio possunt invenire opportuna, nec ex aliorum Sententiis verum intelligere & extrahere queunt. Aut enim peccant in debita materia, aut in convenienti operatione. Quare consulendum est talibus, ut aut ab operando manus suas suspendant, aut libros diligentius legant, & lecta plenius intelligere

gere studeant. Nam Philosophi non scripserunt libros suos nisi filiis eorum, & filii eorum vocantur qui perfecte intelligunt dicta eorum, & non secundum literam. Nam operatio secundum literam est dissipatio impensarum & temporis perditio. Finis hujus Artis est producere Medicinam quæ omnia metalla imperfecta & argentum vivum convertat in verum Aurum & argentum, ita bonum in omnibus suis proprietatibus, sicut est illud quod Natura produxit. Aurum enim est finis ultimus Naturæ & Artis in generatione metallorum. Elixir vero est finis propinquissimus ad Aurum, quia, est in potentia propinquissima Aurum. Est enim forma auri convertens omnia metalla in Aurum. Talis autem Medicina oportet ut sit perfectissima, sicut etiam forma Auri est perfectissima inter omnes formas metallorum quæ est ultima forma, ad quam tendit natura & terminus, ultra quem, natura transire non po-

potest in metallis: In auro quies est. Perfectissima autem erit, si non solum corpora imperfecta transmutat de una forma ad aliam optimam, reducendo ipsa in materiam suam primam, sed etiam ipsum Argentum vivum subito ante illius fugam coagulat & in Igne conservat, & convertit illud in momento in solificum verum. Unde eadem Medicina quæ perficit metalla imperfecta, etiam coagulat & perficit Argentum vivum in solem & lunam, quia solum est una Medicina quæ totum hoc perficit. Unde nisi Medicina sit talis quæ corpus liquefactum in momento denudet à forma prima sub qua erat & removeat omnes imperfectiones, & similiter reducat ad ultimam simplicitatem materiæ primæ, & in eodem momento aliam novam formam scilicet Auri introducat, nondum erit perfecta qualem Ars quærit: Similiter si argento vivo injecta subito non coaguletur, sed cum illa forma sua evolare, & fugeret

geret cum eo simul. Ex qua re colligitur, quod corporum præeminentia metallica, scilicet sulphur & Argentum vivum non permanent sub illa forma sub qua erant in prima mixtione sua, sed agunt & patiuntur ad invicem continue, quousque generetur forma metalli imperfecti, in quo Sulphur quod est agens nondum est separatum plene à sua materia quæ est argentum vivum, quod ostendit eorundem metallorum facultentia & adustibilitas, quod si digestio continuetur usque ad ultimum, quousque scilicet agens totaliter separetur à materia, tunc generatur nova forma, quæ est forma Auri, & est ultima & perfectissima & à Natura principaliter intentā. Et hæc mineralia composita sunt ex suis Elementis, imo Elementis indeterminatis quantitatibus & mensuris Naturæ quidem notis, nobis autem omnino ignotis, simul à principio mixtis in loco uno minerali, in quo virtus Cœlestis conservatur. Unde
Na.

Natura permiscet duo principia ab exordio in certis mensuris ac ponderibus cum solito inquinamento in mineris suis. Ipsa vero deinceps agunt ad invicem & patiuntur simul digerendo, quousque in fine digestionis pars una & digesta à suis inquinamentis & sordibus separetur, & tunc perficitur in metallum: & quanto digestio perfectior est, tanto metallum minus impuritatis habet. Quando ergo digestio est completa, tum forma agens quæ est Sulphur totaliter separatur à materia argenti vivi, quia à principio Sulphur extrinsecum est Argento vivo & Naturæ contrarium, & ejus in substantiam non transit ut materia, sed tantum agit in ipsum Argentum vivum, sicut in rem aptam ad patiendum, & sic alteratum alterat digerendo, & purum ab impuro separat, sicque post longam digestionem sua virtute disponit materiam ad simplicitatem nobilissimam, & dantem de potentia materiæ ejus formam, quæ tandem

H

aliam

aliam speciem constituit quam prius fuit. Qua propter ipsa quoque metalli forma & præsertim Auri Sulphur dici non potest quamvis substantia sit, quoad compositum & substantialis principalis pars, tamen materia sua appellari non debet, quia non idem esse habet in composito quod extra habuit, quod ostendit virtus, quia quamvis in parte sit similis eidem, tamen est longe alterius naturæ, quia excellentioris virtutis & disparatæ, unde æquivoce dicitur Sulphur quod est in corpore perfecto, & nunquam corpori unitur, cum etiam diversificentur Sulphura in duobus corporibus imperfectis, quæ utique differunt specie, sed non nisi per formas substantiales, & ideo corpus in quo taliter materia & forma uniuntur utriusque nomine non incongrue quandoque nuncupatur, unum tamen proprium nomen & commune retinet, quod utrumque complectitur. Ex quibus manifeste deprehenditur, quod materia prima me-

metallorum est argentum vivum & Sulphur, non in sua natura, quia sunt mineræ distinctæ, & ubi illæ reperiuntur non reperiuntur metalla, sed in natura alterata & alterando proxima. In natura metallorum, ut superius dictum est, vapor est unctuosus humidus, ex utroque principio causatus. Oportet enim certo tempore ex ambobus Spiritibus vapores elevari & sibi occurrere, & in uno loco quem natura præparavit commisceri, & soliditate loci conservari. Nisi enim locus ille esset solidus exhalarent, sed frigiditas ipsius loci ipsos in commixtione condensat & confortat. Sic fit ut in se invicem agere ac pati incipiant, & alterare se mutuo & tingere, subtiliando & impura separando, quo usque in metalli naturam simul vertantur. Hoc autem fieri minime potest sine calore ventris Terræ cooperante & maturante. Qui utique calor causatur à motu & à lumine cælestium corporum, & per eum.

virtus eorundem locis mineralibus ipsiusque mineris imprimitur, per quem generatio metallorum diversimode completur. Hi ergo vapores proxima sunt metallorum Elementa, & ideo metalla in ipsa resolvi possunt, tam per Naturam quam per Artem sicut ex ipsis sunt genita. Et hæc Elementa differunt ab Elementis Mundi, quia ex illis sunt composita.

Hæc omnia sunt de intentione Philosophorum, & hoc modo intelligitur dictum Aristotelis, quod species metallorum mutari non possint ad invicem, nisi reducantur ad suam primam materiam. Materia ergo prima intelligitur Natura ab omni forma denudata. Non enim nova forma introducitur, nisi prius corrumpatur, & in generatione rerum est processus de prima forma ad ultimam. Per multas formas medias ergo itur in corruptionem, quia generatio unius est corruptio alterius, & sic metalla reducuntur ad primam materiam.

materiam, quando rediguntur ad illam primam simplicitatem, quam habuerunt Elementa eorum in prima compositione, in qua certe fuerunt Spiritus & vapores per Naturam perfectibiles ad compositi formam. Hæc omnia in perfectione Medicinæ considerare oportet. Oportet enim medicinam ex his rebus fieri, quæ metallis maxime conveniunt, & amicabilia sunt, ipsis quoque metallorum principiis virtute, Natura, & ratione similia. Ars quippe ex iisdem principiis aut omnino simillimis generat medicinam, ex quibus Natura generat metalla. Oportet enim hanc rem ex qua Medicina elicitur esse ex suis Elementis in debito numero, pondere & mensura à Natura etiam compositam, tali proportionem ut naturæ metallorum maxime sit conformis, & optime complexionata. Similiter & hic eadem res à Natura composita, quia Ars proportionem activorum & passivorum novit, & bene

scit componere utramque naturam
scilicet agentis & patientis bene pro-
portionatorum, ut mutua actione &
passione alterentur, & ad aliam for-
mam disponantur, quarum una ob-
tineat locum Sulphuris & masculi,
altera locum argenti vivi seu fæmi-
næ. Medicina enim medium locum
tenet inter Sulphur & argentum vi-
vum, cum debita proportionem com-
mixta, quæ sunt principia metallo-
rum. Hoc modo & Aurum est ul-
timus finis & perfectus quem natu-
ra intendit. Et ideo Medicina ha-
bere debet uniformem naturam &
virtutem Sulphuris & Argenti vivi,
simul & perficiens metalla imperfe-
cta in verum Aurum. Sed utique
materia est alia ex qua fieri debet
Elixir, & tinctura Philosophorum à
principiis per suam naturam metal-
la tingere in aurum non posset: Si-
cut nulla alia res in mundo manens
in sua natura, quia Natura talem ma-
teriam nunquam præparavit, & ideo
necesse est illam amplius digerere,
per

per virtutem Sulphuris agentis & transmutantis de sua propria forma in aliam nobiliorem formam, quæ est forma Auri. Solum enim Sulphur habet potentiam & virtutem digerendi & tingendi materiam suam & non alienam. Unde non potest res transire de forma ad formam, nisi mutetur per alterationes congruas à prima forma sub qua erat. Et sic quando Elixir perficitur forma sua, debet prima materia ejus spoliari ab omnibus accidentibus prioris formæ, & ad ultimam simplicitatem reduci per operationes convenientes, & tandem nova forma in momento induci, quæ constituat Elixir habens potentiam informandi omnia metalla. Quare Elixir non erit eadem res quæ prius erat, sed multo excellentioris naturæ & virtutis quam ante. Est enim Elixir, non solum qualitas sed & substantia, & ideo unitur metallis subito, mutat etiam in aliam speciem & naturam. At hæc res perfici non potest nisi in

loco apto & cum labore extrinseco
movente, qui ingenio Artificis ad-
ministrandus est recte. Sed de his
posterius suo loco dicendum erit.
Sic ergo. Medicinam istam fieri o-
portet ex his rebus quæ metallorum
naturæ conveniunt, nec fieri potest
sine commixtione rei tingentis albæ
& rubæ intense, nec sine diuturni-
tate & laboris instantia, quia omnis
illius substantia & purissima alba qui-
dem in Luna, citrina vero intense,
in sole perficitur. Et cum hac ab-
solvitur hujus operis ministerium,
in medicinam, quæ Argento vivo
maxime adhæret & illud coagulat,
ac convertit in solificum & lunifi-
cum. Ex hoc manifeste relinquitur,
ex quocunque eliciatur hæc Medici-
na, oportet ipsam esse primo subti-
lissimæ & purissimæ substantiæ, &
natura sua illi adhærentis: Secundo
habere facilem liquefactionis remis-
sionem ad modum ceræ: tertio fi-
xam esse super igni per ignem. Sunt
ergo quatuor conditiones quas Me-
dici-

dicina habere debet: Prima est ut illustret cum fulgore splendenti in album & citrinum. Secunda ut facile fundatur & in profundo corporis alterandi hoc est per minima subito misceatur, ipsum perfecte & complete alterando. Hæc autem duo non faceret Medicina, nisi subtiliaretur valde cum præparatione certa & determinata, & nisi fulgentissima seu fulgentissima ex illo substantia eliciatur, cum modo suæ separationis. Sic enim in fusione separat omnem terreitatem, sulphureitatem, & immunditiem de commixto. Tertia ut determinatam fusionem Lunarem aut Solarem adducat, quod non faceret nisi res tingens imperfectum album & rubrum ei misceretur. Quarta, quod est fixa, ita ut sequatur perpetua alteratio & immutabilis, quia non permaneret ejus impressio nisi figeretur. Quinta quod auget pondus metallo & per consequens omnes proprietates naturales quas habet.

aurum optimum, argentum purissimum ex natura suæ mineræ æque perfectas aut etiam perfectiores. Causa ponderis magni est densitas, quando scilicet partes omnes sunt densæ nullo alio intercedente. Subtilitas & uniformitas in substantia & essentia corporum condensat & consolidat, ac pondus auget, propterea omnibus metallis est solidius & ponderosius, quanto autem majoris ponderis sunt metalla & subtilioris substantiæ, tanto etiam sunt majoris perfectionis. Et ideo Aurum est pretiosius cæteris omnibus metallis. Hæc autem sunt quæ oportet præcognoscere volentem de Arte speculari & praticare. Quia vero superius notificatum est Philosophos hanc Artem habuisse, quia omnes asserunt lapidem Philosophorum & de eo miranda canunt, videndum est utrum habuerint. Pro quo sciendum, quod duo sint gravia & difficilia ad inveniendum. Scilicet materia ex qua generatur Elixir; & ejus regi-

regimen. In tanta enim rerum multitudi-
ne difficile fuit cognoscere, quæ
res sit aptior huic operi & naturæ me-
tallorum propinquior. Multo autem
difficilius est cognoscere & scire quis
sit modus agendi efficaciter, sicut
& difficilius fuit cognoscere, quæ
metalla & ex quibus principiis gene-
rentur, quam quo ordine & quo-
modo perficiantur, & tamen utrum-
que sua industria & investigatione
invenerunt. De primo vero cogni-
tionem causæ materialis non esse mo-
dicum munus introeuntibus Artem
istam. Hæc enim est quam antiqui Phi-
losophi primo quæsierunt, ut in co-
gnitionē causæ formalis devenirent,
quia omnis forma habet propriā ma-
teriam ex qua extrahitur, sine cuius
cognitione vacui erant à cognitione,
& per consequens ab Arte & opera-
tione. Secundo Philosophi ingeniati
sunt subtilissimo ingenio & profun-
dissimo intellectu cum operatione
mirabili, sublimi & occulto per
quandam digestionem congruam &
pro-

proprietaem extrahere argentum vivum, quod est omnino idem cum argento vivo vulgi, ut cum seipso congeletur, sicut aurum liquefactum cum seipso solo congelatur ab intrinseco suo Sulphure. Habet enim istud argentum vivum ab intrinseco suo Sulphur prædictum sibi substantiale & proprium. Omne autem Sulphur aut Sulphuris habens naturam, habet proprietatem congelandi argentum vivum. Ex hoc habetur quod Philosophi utrumq; habuerunt, scilicet certam & propriam materiam & ipsius certum magisterium, ex quo & per quod lapidem Philosophorum qui pretiosior est omnibus lapidibus composuerunt, non tamen est dubium, quin cum magnis periculis, multis erroribus, plurimis laboribus, multi eorum ad hoc secretum pervenerint. Voluerunt Philosophi quærentes hanc Sulphuris diversitatem Arsenicum Sulphur esse vel compar Sulphuri non autem argentum vivum; quia in manifesto est Sulphur in occulto

culto vero argentum vivum, quando scilicet sublimatur nivis albedine, deberent cum anxietate fatigare se, & laborare investigando & ratiotinando & exercendo sæpius in cognitione istius occultæ naturæ quæ est in Arsenico. Unde Philosophi manifeste posuerunt, Arsenicum sive Auripigmentum materiam Lapidis. Occultum dicitur quod est in re in potentia & primo intellectu comprehenditur, & est actu in re ipsa. Unde Philosophi dixerunt, habere naturam Sulphuris potius quam argenti vivi, quamvis argentum vivum valde superet in ejus compositione, occultando quantum potuerunt maximum secretum quod est in eo. Et ideo de natura argenti vivi existentis in ipso nihil manifeste dixerunt, nisi procul & quasi vilipendendo. Unde quidem Auripigmentum convertit æs in albedinem licet aliquantulum corrumpat, quam corruptionem meditari sapientis est. Arsenicum enim in manifesto habet materiam

riam sulphuream volatilem adustivam, in occulto vero argenteam albam fixam, sub qua est rubedo aurea fixa. Cum ergo hoc argentum vivum fuerit spoliatum à suo Sulphure, habet naturam suam occultam à se ipso, & ideo Sapientes conati sunt naturam argenti vivi occulti in Arsenico cum suo occulto manifestare, & cum maximo Ingenio ex eo suum Sulphur & Elixir facere. Nam non sufficit hujus Artis inquisitori & operatori rerum tantum manifestas & apparentes cognoscere naturas [nihil enim in Arte proficiet] nisi earundem interiores & occultas absque errore cognosceret. Sed verba hæc non sunt intelligenda secundum superficiem, sed secundum significata per multitudinem. Et ita concluditur: Sic naturam in mineris metallorum generare auripigmentum, ex quo facit metalla. Sic natura intenta Arti generavit Arsenicum extra mineras metallorum, quod ulterius natura non transmutat,

tat, ad Ars accipit ipsum & trans-
 mutat ipsum in substantiam veram
 & Elixir. Quod si natura hoc non
 fecisset, Ars Alchymiae prorsus vana
 fuisset & inutilis. Quamvis ergo
 Philosophi per suum ingenium & la-
 borem, & materiam ac operationem
 invenerint nihilominus tamen di-
 cendum est, quod Deo revelante,
 & inspirante utrumque habuerint.
 Quia Deus qui est omnium rerum
 prima causa, creator & gubernator
 per suam Sapientiam & bonitatem
 diversis hominibus diversa tribuit
 dona, pro tempore & loco, secun-
 dum quod viderit convenire illis
 quibus largitur, quod non solum ve-
 rum est de gratiis Spiritualibus, qua-
 les habent proxime salutem animae
 & virtutes, sed etiam de temporali-
 bus quæ ad corpora ipsa aut res ex-
 teriores pertinent: quales sunt divi-
 tiæ, honores, sanitas, fortitudo & Me-
 chanicæ Artes. Excellens est hæc
 Ars tum propter Philosophiæ affini-
 tatem, quia Philosophiæ propinquior
 est,

est, tum propter operis facilitatem, quia non diu laborandum nec graviter, tum propter fructuum immensitatem, quia innumera bona sequuntur. Hic etiam lapis inter omnes nobilior & mirabilior est, ideo non omnibus datur, quia meliora paucioribus conveniunt non omnibus dico ut noscant quid sit & quomodo fiat, sed paucissimis datur qui norunt hoc uti feliciter. Quia Deus ordinat omnia ne sibi vel aliis nocerent, si malis daretur multum nocere possint, si omnibus bonis non omnes bene uterentur tanto munere, sicuti illi primi Philosophi qui ad communem utilitatem conferebant, ideo merito acceperunt hoc donum Dei ut sibi sufficerent & aliis benefacerent. Ideo dicitur secretum Dei gloriosi, maxime esse servum Philosophiæ. Inspiratum autem est à Deo Prophetis suis & cæteris electis credentibus in eum, propterea regimen ejus majus est quam ratione percipiatur, nisi ab inspiratione divina, detur.

detur. Propterea dicunt omnes Philosophi esse donum Dei, quia scienti illud & perficienti & recipienti Deus largitur & non subtrahit. Scienti vero & perficienti & non recipienti illud Deus largitur ac subtrahit. Quia ab ejus oculis ea nesciunt quæ summe retineri deberent. Nunc quæstio incidit, An unius rei sit Lapis, an vero ex pluribus compositus. Respondetur, Lapidem Philosophorum, & naturam suæ originis esse unam rem simplicem individuum. Quia sicut à natura generatus est, ita solus in hoc magisterium intrat, sine additione alicujus rei, extra naturam suæ speciei existentis. Veritatis namque Arcanum natura una est, & illud in ventre suo occultum non videtur, neque scitur nisi à sapientibus. Quamvis autem Lapis unus sit in substantia & natura, est tamen ex pluribus compositus, ex quibus sua perfectio constat, non solum sicut multæ res aliæ mixtione
I
occul-

occulta, sed & in manifestis partibus suis distincte. Unum enim continet seu conjungit, duo componunt Medicinam. Itaque sunt uno in corpore juncta duo. Nam fortitudo Artis deprehenditur in tribus, scilicet Sole, Luna, & Mercurio cum suæ præparationis causis. Quia in his duobus corporibus solum Sulphur sapientum utrumque scilicet album & rubeum, in quibus natura sagax continet semen suum, & in his tantum nascuntur radii tingentes cum adjutorio nostri solis. Lapis autem Mercurii complectitur utrumque. Nam Lapis Philosophorum est unus in Trinitate, & trinus in unitate quia in se habet corpus Animam & Spiritum, Corpus stat, Anima vivificat, Spiritus tingit. Materia operationis debet esse una absolute in qua est virtus corporis spiritus & Animæ, similis materiæ minerali, in cujus operatione non est necessarium aliquod coadjuvans aut ad-

adminiculans, in cujus figura excludit totam tota, & spiritum vitæ qui erat in medio rotarum. Et propterea vocatur à quibusdam Deus terrestris: Sed absit ut per hæc derogemus honori divino, quod Deo proprie convenit, & tribuamus creaturæ, nisi per Similitudinem. Per hoc ergo exprimitur naturæ lapidis compositio, & virtus inæstimabilis. Tertio Lapis continet quatuor, quia ex quatuor Elementis componitur, sicut cæteræ res omnes habent quatuor Elementa sibi unita. Et licet quatuor Elementa in uno corpore sint juncta vel unita & distincta per totum corpus diffusa, tamen diversum habet caloris dominium. Radices sunt Aqua & Terra, quæ autem ex his composita sunt, sunt ignis & Aer, & hæc quatuor Elementa in Lapide sunt in ejus occulto corpore valde proportionata & hominis complexionis convenientissima. Unde in via universalis dicitur:

In hac re sunt quatuor Elementa, optime per naturam proportionata, utique figens & fixum, tingens & tinctum, album & rubeum, masculus & fœmina, simul & compositio duorum spermatum. In hoc oportet non esse quietum, donec permisceantur. Nunc postquam dictum est de Lapide & ejus compositione, videndum est de ejus utilitate, & nobilitate. Invenitur autem Lapis hic apud pauperem & divitem, apud euntem & sedentem, & quilibet cognoscit lapidem, nec tamen cognoscunt nec habere possunt. Hinc merito à quodam Philosopho dictum fuit. Laudetur qui creavit carissimum & vilissimum. Est enim ista Ars longe præferenda cæteris, in qua est parva impensa, parvus labor, tempus breve, lucrum magnum, optanda securitas & hilaritatem comitans largitas, & est lapis non lapis, vilis ac pretiosus, obscurus & reiectus, unius nominis & multorum

rum nominum. Idem quoque Lapis est pretiosissimus, quia sine eo non operatur natura. Sed quomodo idem poterit esse vilissimus & pretiosissimus, Respondetur. In se consideratus vilis est, quia etiam in sterquilinio projicitur, & vili pretio habetur, sed consideratus quantum ad effectum, est pretiosissimus, quia ex eo fit Elixir nobilissimum, & sic in eo sunt omnia metalla in potentia & præsertim Aurum quod est pretiosissimum. Et hoc dupliciter, primo in potentia remota ante ejus præparationem, secundo in potentia propinquissima post ejus perfectionem. Unde natura metalla generat de ipso in potentia & in actu existenti, præcedentibus tamen omnibus discretionibus congruis & habilitatibus ad materiam & formam suscipiendam, & secundum quod materia diverso modo disponitur, alia & alia forma in eam introducit. Omnis enim generatio est ex

propinquis principiis & univocis. Sicut ergo duo Spiritus naturæ scilicet Sulphur & Argentum vivum, sunt in potentia corpora, quia sunt principia corporum metallorum, & e converso materialiter & formaliter, ut patet oculata fide in mineris suis. Ex solis enim illis spiritibus natura facit actu corpora & e converso, & non commiscendo corpora, spiritibus ut convertatur Spiritus ad corpora. Hic etiam ars generat, Elixir necessario ex iisdem principiis proximis & univocis, ex quibus Aurum generatur, quia Elixir & forma Auri proxima ante principia auri sunt duo soli Spiritus scilicet Sulphur & Argentum vivum. Ulterius natura facit ex solis ipsis spiritibus sine admixtione alicujus corporis corpora fixa scilicet aurum & argentum: ita quod Spiritus tales per congruam digestionem recipiant proprietatem & naturam & essentiam corporis, & ex solis se ipsis figan-

figantur. Ergo Aer ex folis spiritibus super ignem suum facit Elixir fixum, & sicut Spiritus minerales non sunt vulgi sed alterati, sic etiam Spiritus Artis. Et sicut natura de folis spiritibus facit corpora in actu, ex his scilicet spiritibus, qui sunt corpora in potentia. Sic etiam Ars debet facere. Et sicut natura hæc principia simul componit in certis mensuris & determinatis ponderibus, sic etiam Ars debet componere. Sed Ars non potest scire debita pondera, ergo oportet tanquam Ancillam talia accipere à natura composita. Erit ergo una materia à natura ponderata, in qua Ars operari debet, & illa sufficit. Ex quibus concluditur necessario omnes differentias quæ sunt in Auro minerali, esse quoque in lapide & in Elixire, in potentia, ut manifestantur in Auro, quod fit per Elixir in actu scilicet quod sit gravissimum, citrinissimum, splendidissimum, impassibile

ab adurentibus, temperatissimum
& maxime medicinale. Ex omni-
bus hic allatis concluditur, quod illi
duo Spiritus soli à natura commixti,
scilicet Sulphur & argentum vivum,
sint principia & materia metallorum,
& sint metalla in potentia. Ergo
etiam & Ars ex solis iisdem princi-
piis & omnino subtilibus à natura
commixtis generat Elixir quod est
Aurum in potentia, præcedente
congrua præparatione duorum illo-
rum spirituum in corpus. Sic ergo
Spiritus Mercurialis existens subje-
ctum naturæ, & Spiritus sibi omni-
no similis Artis subjectum cum fue-
rit per Artem sublimationis ingenio-
sam mundatus & purgatus à fordi-
bus suis, & per congruum ignem
venerit ad Artem, tunc est Spiritus
simplex figens in actu, quem Philo-
sophi præsciverunt, & est corpus in
potentia, hunc nos debemus perfici-
cere, absque additione alicujus ex-
trinseci, & convertere, conversione
in

in corpus, in actum, quod sit Elixir
fixum & rubicundissimum sicut
Sanguis, & tunc est corpus solare,
Philosophorum & ipsorum Aurum
occultum in Argento vivo Philoso-
phorum. Unde manifestum est
 quod non solum corpora metallo-
 rum ex his tantummodo spiritibus
 fiunt, sed & omnium aliorum mi-
 neralium generatio est ex vaporibus
 propriis five simplicibus, qui vapo-
 res omnes sunt de genere spirituum,
 qui fugiunt à calido & tamen in fine
 digestionis figuntur à frigido con-
stringente, & figuntur per siccum,
 suis corporibus occultis existentibus
 in eis in potentia, absque permixtio-
 ne alterius corporis extrinseci cu-
 juscunque. Et hæc est pretiositas
 Lapidis. Multi autem Philosopho-
 rum libros legentes & credentes La-
 pidem Philosophorum posse fieri,
 quærunt & non inveniunt, laborant
 & errant, ac vitam suam perdunt &
 rerum substantiam. Alii vero ve-
 ritati quam maxime appropinquant,

qui scilicet cum Argento vivo & Au-
ro laborant. Ideo quia Aurum est
corpus nobilissimum & Argentum
vivum nobilissimus Spiritus, & per
amborum commixtionem ac dige-
stionem potest extrahi anima. Sed
nec hi secundum intentionem Phi-
losophorum agunt, sed decipiuntur
in nominibus quibus utuntur Philo-
sophi. Scito quod hæc Ars mystica
est: ipsi autem applicant nomina ad
ipfas res sic sonantia. Philosophi
enim cum de Argento vivo vel Au-
ro loquuntur, volunt dicta sua in-
telligi de Argento vivo Philosopho-
rum & de Auro Philosophorum.
Quia Aurum Philosophorum & Sul-
phur Philosophorum est quod extra-
hitur de Argento vivo Philosopho-
rum. Oportet ergo occulta nomina
in dictis Philosophorum considerare
non ipsa significata volentem non
errare. Alii vero laborant in Arse-
nico vel Auripigmento, quia utrum-
que compositum est a natura ex duo-
bus principiis mineralibus, scilicet
Ar-

Argento vivo & Sulphure, quod ostendit sublimatio splendens & tingens in albedinem, similiter liquefactio metallica. Quod autem tingat argentum vivum habet à Sulphure coagulante ipsum & tingente. Unde si primo Arsenicum decoquatur in acutis rebus sicut in Aceto, Urina, & Sale, & postea sublimetur cum calcibus metallorum & salibus, efficitur albissimum sicut nix & transparens sicut crySTALLUS. Similiter Arsenicum est valde ponderosum & inflammabile. Sed pondus non potest habere nisi ab argento vivo, inflammationem vero non nisi à Sulphure. Ergo Arsenicum erit subjectum & principium apud naturam in generatione Auri, & apud Artem in generatione Elixiris. Sed hi gravissime errant. Primo quia natura Arsenici est volatilis & adustiva. Secundo, quia est difficilis fixationis & fusionis. Tertio, quia solum dealbatur in minori opere, grave autem est citrinitatem ex occulto
ejus

ejus trahere, quamvis in natura sua Sulphur habeat, ratione cujus fixari posset & rubefieri, quod etiam argento vivo suo per minima inseparabiliter conjunctum est, & ipsum coagulat & aliquantulum digerit. Quarto; quia quamvis Philosophi videantur ipsum asserere materiam Lapidis, tamen loquuntur de ipso sub metaphora, quod ostendunt alia verba eorundem Philosophorum, quæ de Arsenico vulgi verificari non possunt. Loquuntur enim Philosophi de re alia, quæ se habet in sua, comparatione & proprietatibus ad modum Arsenici: Et hoc vocatur Arsenicum, primo est citrinum, postea ejus manifestatur occultum quod est Argentum vivum occultum cum suo Sulphure occulto. Sic etiam illa res de qua Lapis Philosophorum fit primo in operatione citrinatur & nigrescit, postea albescit, in qua albedine est occulta rubedo. Alii vero laborant in marcasita, tutia, magnesia, Antimonio & similibus,

bus, sed vane. Primo, quia à marchasitæ substantia removetur Sulphur totaliter per Ignem lentum, & suum argentum vivum remanet in fundo vasis mortificatum, quamvis postea cum ignitione fortiori sublimetur in Aludel. Sed Sulphur in generatione metalli est necessarium usque ad complementum digestionis. Ergo etiam in generatione Elixiris. Secundo, quia Argentum vivum Marchasitæ sublimatum, non liquefit liquefactione metallica fixa, quod tamen requiritur tam in metallo quam in Elixire. Tertio, quia in minerts metallorum non reperitur marchasita aliqua nec aliquod obtinens ejus proprietates. Sed in omni minera reperitur Argentum vivum & Sulphur. Ergo illa sunt Principia metallorum non hæc; Ergo similiter & quasi eadem rationes sunt de Thutia, magnesia & Antimonio, nisi quod Sulphur istorum nullo modo est separabile ab eis.

Alii quoque laborant ad faciendum Lapidem de quibusdam Animalibus, sive de aliquibus partibus eorum, veluti ex ostreis, testudine, basilisco, fusone, Salamandra, & reliquis. Alii de sanguine Hominis, spermate, cranio. Alii ex aliis infinitis rebus similiter, quod vanum esset enarrare, & horum omnium est unus operandi modus, scilicet ut putrescant & separentur. Elementa per Alembicum & rectificentur, postea albificetur terra; deinde jungantur simul, congelentur & fixentur; ex quo concludendum est, quod Philosophi horum omnium verbis, cum de lapide loquuntur usi sunt, & pluribus aliis nominibus, & non sunt mentiti secundum intentionem ipsorum, quia sub Allegoria dixerunt veritatem, tamen imprudentes rerum prout voces sonant acceperunt, & in eis laboraverunt, & se & alios deceperunt, nec ad cognitionem Lapidis Philosophorum, nec etiam perfecte appro-

appropinquaverunt, sed semper Sophistica fecerunt, quia operatio secundum literarum intentionem est dissipatio divitiarum. Sicque res & substantiam vane perdunt, finemque optatum non consequuntur. Quamvis Lapis Philosophorum cognosci facilius non possit; quia Philosophi aliarum rerum nominibus eum nominant, & multis obscurant, & proprium ejus nomen tacent: Tamen si quis fidelis fuerit, & frequenter eorum libros legerit, & si intellectu Naturæ opera viderit, inspirante Deo inveniet quod quærit. Sunt enim duæ res quæ faciunt invenire hunc lapidem cum magisterio. Prima est lectio cum diligenti inquisitione. Qui enim in legendis libris deses extiterit, in præparandis rebus promptus esse non poterit. Sane liber librum exponit & aperit, ac sermo sermonem explicat, quia quod in uno est diminutum, in alio est expletum. Non ergo potest de levi ad Practicam adsuescere, cujus
mens

mens in Theorica renuerit desudare. Qui enim citius cupit pervenire ad Artem nostram, libros nostros non adspiciat, quoniam magnam molestiam & injuriam nobis inferunt, antequam à Lectoribus intelligantur, semel, vel bis, vel ter nostris voluminibus perlectis. \ Secunda res est fidelitas honestata cum devota oratione ad Deum. Qui curvat dorsum suum in nostris libris legendis eisque vacat, & non est in vanis implicitus cogitationibus, Dominumque precatur, regnabit in eo indeficienter, quousque moriatur. Et si ex dictis aut dicendis non poterit aliquis ad nostri Lapidis notitiam pervenire, propter offuscationem sui ingenii, non reprehendat sapientes, sed seipsum. Si enim quæsierit, & ignorans sit, cognoscat quod Deus cælavit ab eo veritatem. Nam si Deus ipse sciret in eo mentem fidellem, ei utique veritatem inspiraret. Ex quo etiam omnes hunc Lapidem celare debent, & maxime regi-

regimen ejus , ne in manus inimicorum deveniat, & nos simus postea causa ipsis male agendi, unde à Deo puniri promereamur. Deus autem solus potest gratis cui vult largiri, nec largiendo peccat, quia injustus esse non potest aut imprudens, sed perfecte cognoscit, quod hominibus expediat. Ab hac ergo Arte benedicta sunt vetiti, milites, ac morum ac deliciarum fœminalium, clientes scelerum truces, vindictæ avidi, cupidi, avari, homicidæ, ac prophani. Nam latet impiis hæc sancta atque aurea virtus. Hic ergo Lapis tam diligenter à Philosophis occultatus, difficulter invenitur, quia multa alia metalla transmutat, sive vere sive sophisticè inveniatur. Tamen quibus Deus ipse favet, & qui sensum verborum attendunt & non voces. Lapis hic dicitur à Philosophis æs, propter similitudinem & tamen æs non est, est tamen æs Philosophorum. Scitote ergo omnes periti mente, quod nulla fit tinctura vera nisi ex nostro ære, & hoc intelligendum est, quando compositio no-

stra perfecta est, & in Elixir conversa.
Hoc æs corpus, animam & spiritum
habet, & ex eo fit aqua. Recipe ergo
ferrum & duc in laminas & argentum
vivum, & purum ex ferro ipso admini-
stratione exprime, & tandem in Auri
purissimam speciem converte. Quod
tamen non intelligitur de ferro vulga-
ri, sed de ferro Philosophorum, propter
colorem similem cum ferro, quem in
decoctione accepit, sicut etiam de
Ære. Æs cum dealbatum est, & cum
rubeum factum est, ipsum Aurum di-
cimus. Hoc autem æs quamplurimi
ignorant. Vocatur etiam Plumbum.
Et scitote, quod absque Plumbo nulla
fit tinctura vera, eam quæ vim habeat.
Plumbum nostrum coque quousque
rubeum fiat. Et dicitur Plumbum, quia
in manifesto est Argentum, in occulto
vero Aurum, & quia calcinatum fit ru-
beum. Vocatur etiam Magnesia ab
invidis, quia in ea maximum est Arca-
num. Plura vero sunt alia nomina, quæ
naturam ejus exprimunt, sed è remo-
tis. Sunt alia quæ expressius indicant,
quid

quid sit Lapis: Primo quia hæc res est composita ex corpore & anima. Æs nostrum habet corpus & Animam ut homo. Et quemadmodum hominum spiratio est ex Aere; sic res nostra humido inspiratur, & propter hoc à quibusdam vocatur Homo. Lapis ab hominibus assumptus est illud quod abundat in eo in vere. Quapropter ipsum est Animal quod corpora roborat. Lapis est in re animali & spiritali. Lapis est mineralis, vegetabilis & animalis, quia horum proprietates & naturam servat. Deo persolvamus honores, qui pennas alasque negat in melioraque donat. Cum ergo lapis sit compositus ex corpore, Anima & spiritu carere non potest. Quia Spiritus vinculum est Animæ & corporis. Quare etiam ex tribus compositus dicitur, scilicet, Anima, spiritu & corpore, ut supra dictum est.

*Lapis cadens fit ex tribus,
Nulli datur, nisi quibus*

Fit spiramine Dei.

Secundo dicitur Ovum Philosopho-
rum

rum propter similitudinem quam habet ad ovum. Attendite ergo, veritatem tantum consistere in tribus ex quibus fiat vera compositio, verum & integrum Elixir, videlicet ex lapide lunari & ex lapide Solari, & ex lapide Mercurii, qui complectitur utramque naturam videlicet albam & rubeam.

*Nunc hic tibi trado: Ovum
Nostrum cape, si scis, novum
Tractando rem Lapidis,
Quod produxit in brutorum
Dulce pomum & odorum
Floridus hic pomulus.*

Qui Argentum vivum cum Albumine & vitello Ovi nostri tingere noverit, ad arcanum id quod dicitur Philosophorum Sulphur se pervenisse sciat. Licet Deus in Animalibus & vegetabilibus donaverit unicuique lapidem perfectum Physicum, & Medicinam perfectam, quæ potest transmutare omnia metalla in solem & lunam, tamen homo non potest eum facillime invenire. Tertio habet Lapis in se duas naturas principales. In hac enim
re

re sunt quatuor Elementa optime proportionata, ibique est figens & fixum, tingens ac tinctum, album & rubeum, masculus & fœmina simul composita. Sunt enim duo Spermata necessaria in hac Arte, scilicet Maris & Fœminæ. Mas dicitur Sol. Fœmina dicitur Luna. Sol dicitur Pater, Luna dicitur Mater, & non fit imprægnatio nisi Masculus Fœminæ jungatur. Scitote ergo, quod natura illa est mas & Fœmina, & invidi vocaverunt eam Magnesium, eo quod in eo est maximum Arcanum. Lapis quoque habet duos colores scilicet album & rubeum, album in manifesto, rubeum in occulto. Est calidus & siccus. Et ex hoc est Oleum tingens, Anulus aureus argento coopertus, & hoc significat Lapidem Philosophorum, qui quidem in suo profundo est masculus & aureus, & in suo manifesto, est argenteus & fœmineus. Lapis noster est altissimus & citrinissimus, & in ipso sunt quatuor Elementa. In ipsius occulto est caliditas & siccitas, in ejus manifesto frigiditas & humiditas. Id

quod est in occulto, est oleum, & est de natura solis & Ignis. Frigiditas autem est fumus aquosus, & est de natura aquæ & Lunæ. Lapis Physicus est pro parte fixus, & pro parte non fixus sed volatilis. Aliter enim non teneret naturam Argenti vivi & metalli, inter quæ est medium, quia naturæ fixæ conjungitur natura volatilis, & quando est ei junctum, incorporatur naturæ fixæ, & fixatur unum cum altero. Quicquid enim ad hoc opus vel Magisterium confeceris, in cuius principio veritatem non inveneris, inutile est, quod namque boni potest comparari, cum ipsa res non solvatur, nec suum in mundo commisceatur, ita scilicet quod in unum corpus redigatur. Laudetur ergo Deus, qui ex vili creavit pretiosum, ut cum mineralibus maximum teneat Symbolum in natura, & Deus dedit illi substantiam, & substantiæ proprietates, quas nulli contigit ex rebus in natura possidere. Unde ipsum solum est quod ignem superat, & ab eo non superatur, sed in eo amicabilem quiescit,

eo gaudens. Ipsum namque solum
 continet in se totum quo indigemus in
 nostro magisterio. Unde hoc argen-
 tum vivum continet in se Sulphur su-
 um bonum quo coagulatur in solem
 vel lunam, secundum diversum dige-
 stionis modum. Et quamvis multa
 sint gummi, ex quibus quædam pru-
 nas ignis nequeunt sustinere, nam eo
 diminuuntur. Illæ autem applicatio-
 nes nostræ quæ fiunt ex gummi no-
 stro, & ex honorabili nostro lapide pru-
 nas ignis sustinent, nec unquam eo di-
 minuuntur, quoniam in igne nutrita
 sunt. O quam multi sunt hujus gum-
 mi investigatores, & quam pauci sunt
 qui cognoscunt eam de utraque natu-
 ra simul. In via enim universalis isto-
rum duorum corporum conjunctio
necessaria est in ista Arte, ad utrumque
Elixir, quia unum alterum solvit, & vo-
latile facit, ac unum alterum tingit &
fixat. Et dicemus de Mercurio, Luna
 & Sole, quia omnia hæc tria in una re
 existunt. Ergo non opereris nisi cum
 Mercurio, Sole & Luna, quia tota Ars

in ipsis consistit. At non loquimur de Sole, Luna & Mercurio vulgari, sed de nostro Mercurio, qui Solem, Lunam & Sulphur Philosophorum in se continet. Cæcus enim est, qui de re adustibili putat facere Artem, cum operatio divina sit ex pura substantia quæ in igne perdurat, sine aliqua combustionem. Omnes enim aliæ res per combustionem ignis destruuntur & consumuntur. Aurum autem & Argentum in Arte nostra simul ordines, & habebis totum Magisterium, nec tamen dicimus Aurum vel Argentum vulgi. Nam argentum nostrum & argentum vivum nostrum, & Aurum nostrum est Sulphur nostrum, & hoc totum nihil aliud est, quam Argentum vivum de Argento vivo, & Sulphur de Sulphure. Non autem intelligas ad literam, nisi figurate. In subjecto enim nostro sunt Masculus & Fæmina & similiter Sol & Luna. Dixit ergo Soli Luna: Tu me indiges, sicut gallus indiget gallina. Ex his omnibus elicetur hoc secretum, quod sicut duo sunt Principia metallorum

rum in natura, sic etiam duo sunt Principia Elixiris in Arte, scilicet Argentum vivum & Sulphur, quæ omnibus jam dictis nominibus nominantur. Idem quippe est dicere masculus & fæmina, quod Sulphur & Argentum vivum. Idem Sol & Luna, Idem Pater & Mater. Idem vir & uxor. Idem calidum & frigidum. Idem oleum & Aqua, idem Auripigmentum & Arsenicum, & his similia. Per hoc enim unius & ejusdem rei diversæ significantur proprietates, & duo colores quos lapis habet, scilicet rubeus & albus. Inter hæc autem omnia nomina, nomen solis & Lunæ proprie Lapidis nostro convenit. Sed magis proprie nomen Sulphuris & Argenti vivi, & per consequens Arsenici, maxime autem proprie Mercurii nomen præ omnibus sibi attribuitur. Adhuc in Lapide nostro sunt omnes Planetæ virtute, duo tantum præcipue, Sol & Luna, quia cæteris prædominantur. Est namque res una quatuor Elementa continens & septem Planetas: duo quidem sunt meantes, & quinque

non meantes. Sunt enim omnes Planetæ & eorum imagines in suis locis, sicut in Sphæra, suis temporibus operantur. In omnibus namque corporibus Alchymiaë quilibet Planeta suo loco suam facit imaginem, usq; ad complementum operis. Sol ergo & Luna principium tenent & finem, Et sicut, Sol à principio occultatus occultatur in Luna, ita in fine occultatus extrahitur à Luna, Lapis autem proprie magis Sulphur & Mercurius dicitur, quia horum proprietatem tenet & naturam: sicut enim ex menstruo absque semine non generatur embrio, nec ex ovis venti fit generatio Avis, quia virtus Animæ non est in eis nisi ex spermate mariti: Sic ex Argento vivo nunquam fit aurum, neque argentum, neque etiam Elixir absque Sulphuris actione, quia non est in eo virtus generativa nisi per Sulphur. Item, sicut ex spermate solo aut semine maris absq; menstruo & materia fæminæ non generatur aliquod Animal, quoniam tota materia generationis & nutrimenti non est nisi
ex

ex fœmina, sic ex solo Sulphure absque Elixire. Ergo oportet ista duo principia simul à natura commixta concurrere ad generationem Elixiris, sicut etiam ad generationem metallorum. Sulphur ergo sua actione digerit Argentum vivum, dans sibi tincturam metallicam, primo albam, postea rubeam. Argentum autem vivum in sua natura manens quantumcunq; album & purum non tingit sua caliditate ac siccitate. Et has conditiones lapis noster habet. Propterea sub Allegorica materia Lapis dicitur Arsenicum. Et non immerito: Quia Arsenicum utramque naturam continet, scilicet Sulphuris & Argenti vivi, Arsenicum enim habet naturam & proprietates & substantias illorum commixtas, & ipsum scilicet Arsenicum est obtinens vices & vicariatum illorum, & est principium naturæ per illorum commixtionem, cum habeat potentias & virtutes ipsorum. Tria sunt enim principia naturæ, scilicet Argentum vivum, Sulphur & compar Sulphuris, quod etiam

Arse-

Arsenicum est. Principia namque naturalia in opere naturæ, sunt Spiritus fætens & Aqua viva, quam & aquam ficcam concedimus nominari. Quia, argentum vivum in Arsenicum coagulatum est Aqua ficca. Sic ergo appellatur Arsenicum, ut intelligatur scilicet utramque naturam in eo esse unitam in tertia natura, quæ non fit Sulphur vulgi, nec argentum vivum vulgi. Sed est unum habens eorundem virtutes & proprietates: Et etiam ut intelligatur quod in Lapidis nostri sublimatione primo ad albedinem proceditur, in cuius ventre vera & perfecta latet rubedo. Scias itaque quod Sulphur & Auripigmentum comburuntur, & à combustionē cito consumuntur: Quomodo ergo expectatis aut expectare vultis de eo quod cito ab ignis combustionē consumitur, & in carbonem redigitur. Quod considerando Arsenicum secundum quod est à natura productum totum comburitur, quia nunquam Sulphur combustibile separatur ab illius partibus, sed omnes simul evanescunt. Simi-

Similiter etiam in minori opere, si taliter figatur nunquam ingreditur. Sed considerando naturam ejus occultam quæ de natura Auri, sic non comburitur, quia partes ejus occultæ per profundissimum ingenium separantur à Sulphureis. Lapis quoque maxime proprie dicitur Mercurius à Philosophis, eo quod secundum totam naturam suam habet proprietates Mercurii, & illas retinet in principio medio & fine. In principio quidem, quia opus incipit à natura volatili, quæ similem albedinem habet cum argento vivo. In medio autem, quia tota materia ad perfectissimam albedinem cum splendore crystallino perducitur. In fine vero, quia quamvis extrahatur rubedo de occultis ejus. Nihilominus tota materia Mercurialis est, quia quanto sunt metalla perfectiora tanto plus de Mercurio & minus de Sulphure habent. Propter quod Aurum totaliter spectatum est à Sulphure post completam digestionem, & ideo magis incorruptibile & magis fixum est omnibus metallis.

Quam-

Quamvis autem à principio Sulphur incipit coagulare & tingere Argentum vivum in diversis coloribus, tamen post longam digestionem Argentum vivum ex se habet potentiam coagulandi & tingendi sine alio Sulphure. Utraque enim tinctura scilicet albedinis & rubedinis est ab utroque spiritu: Albedo tamen proprie est ab argento vivo, rubedo vero à Sulphure proprie. Cum ergo argentum vivum à Sulphure in coagulatione & digestionem virtutem & substantiam Elixiris, recipit etiam ab ipso potentiam tingendi & transformandi omne corpus in metallum perfectum, & primo in album in prima digestionem, secundo in rubeum in ultima digestionem. Prima ergo tinctura est ab argento vivo, quam tum recipit à Sulphure digerente. Cujus signum est, quod omne metallum cum fuerit purificatum, ostendit in manifesto potius naturam Argenti vivi coagulati quam Sulphuris, propter exuberantiam ejus in manifesto. Secunda etiam tinctura est ab argento vivo, quia de
ejus

eius materia educitur forma ultima. Et hoc modo Lapis dicitur Argentum vivum. Et hoc Argentum vivum est ex corporibus extractum, & est generatum ex argento vivo & ex masculo, & congelatur à suo Elixire subito, id est à Sulphure Philosophorum, quod nunquam separatur ab eo. Et quamvis Argentum vivum trahat suum corpus secum ad volatum, tamen subito corpus illud interimit ipsum & secum retinet in igne, argentumque vivum volans & spirituale, totius operis est exordium & radix firma. Unde sol in hoc loco albedinis natura volante muliebrem suscipit formam, sed quia rubor prævalet, tribuitur Soli. Quamvis enim solide & vere sit rubeus, tamen primo promit albedinem propter naturam Argenti vivi, in quo est radix rubedinis occulta, quemadmodum minium in cerussa. Sol est enim albus apparitione, rubeus vero experimento. Et quando hic Mercurius oritur, simul cum eo in ventre suo oritur Sol & Luna. Sol vero simul ascendens retinet & figit

figit Mercurium abscondens se in ventre suo. Unde si sol simul cum Mercurio non ascenderet, volando non uniretur ei nec figeret ipsum. Per hoc enim quia simul ascendunt, unum recipit virtutem super aliud. Et ideo tunc Spiritus vincit corpus, & corpus spiritum, & convertuntur ad unam naturam. Ergo origo istius radicis & fundamentum est Mercurius sublimatus purgatus mundus & candidus. Et de hoc argento vivo dicimus, ipsum deficcet, humectat, infrigidat & calefacit, & facit operas contrarias secundum suum condimentum. Ergo si non posueris levamentum, totam amittes confectionem, quia si argentum vivum ascendens in sublimatione simul in unum cum corpore, non potest separari ab eo, nec est converso secundum substantiam. Necessario ergo aut simul recedent, aut simul manebunt. Si vero corpus receperit vim & dominium supra spiritum, tunc convertit ipsum ad naturam suam, & sic permanebit de cætero in æternum. Si vero Spiritus receperit

perit vim ac dominium supra corpus, tunc simul evolant, & annihilatur corpus. Et hujus speculatio est pulchra, quia omnis res generabilis & corruptibilis habet suum contrarium in se ipso in potentia, quod potest deduci ad actum absque præsentia & permixtione contrarii sui exterioris. Et isto modo quod erat fixum in potentia, in non fixum reductum in actu, retinet non fixum. Si ergo summa volatilitas superaverit summam fixitatem, volabit cum ea. Si autem summa fixitas superaverit summam volatilitatem, figetur simul cum ea. Planum autem est, quod fixum superans volatile perficit opus. Volatile autem superans fixum, perimit & annihilat opus. Quare irritate bellum inter æs & argentum vivum, quia pariter tendunt. Irritare bellum est destruere, ipso scilicet tempore, quando volunt pacificare post bellum; & hoc est Sol & Luna Sulphuris & Mercurii, in quo oportet toties facere fixum volatile & e converso, quousque simul figantur & fluant in verum lunificum

L &

& solificum alterando. Et hoc Argentum vivum desponsatur cum Auro, & è converso. Et quia una substantia est subiectum fixi & volatilis, possibile est quod fixum cum volatili ascendat, & è converso volatile cum fixo fixetur. Et hoc totum, fit in uno vase absque manuum contritione. Ex his ergo patet quod lapis propriissime vocatur Mercurius. Quamvis etiam nominetur Aurum Philosophorum de argento vivo extractum, & pluribus aliis etiam nominibus infinitis, quo ad ipsius generationem. Hic Lapis componitur ex late volatiliū. Sunt autem necessaria hæc duo spermata in Arte nostra scilicet masculinum & fæmininum. Et oportet quod spermata habeant idoneum conceptaculum vel receptaculum suæ substantiæ & suæ naturæ consonum, in quo suas perfectiones exerceat. Et istud vas est Luna. Tactus hujus Lapidis est mollis, & est major mollities in eo quam in suo corpore. Pondus vero illius est grave, & ejus gustus dulcissimus, ejusque substantia vel natura aerea.

rea. Et ejus odor ante confectionem est gravis & fætidus, & assimilatur odori Sepulchrorum. Sed postea fit ejus odor bonus & suavis, & nihil remanet in eo obscuritatis & fætoris.

Dictum est de Materia Lapidis, nunc dicendum est de regimine ejus. Multi enim sciunt Lapidem sed regimen ejus ignorant. Unde scire oportet, quod etsi multi in hac arte operantes imo pene infiniti errent in cognoscendo materiam propriam & immediatam Lapidis: longe plures & multo magis falluntur & decipiuntur in ejus gubernatione, & ideo paucissimi ad perfectionem Lapidis perveniunt, & de mille vix unus. Nam hoc opus excellentissimum sine impedimento difficile perducitur ad finem. Ergo oportet Artificem hujus magisterii, cum multis laboribus & erroribus ad perfectionem ejus pervenire. Multi enim habent Lapidem nostrum & cognoscunt, sed nesciunt ejus virtutem, & si scirent virtutem, nihil valeret, nisi scirent etiam ejus operationem. Operatio autem non

potest sciri nisi per inspirationem Dei, aut per doctrinam & institutionem fidelis Magistri. Causa erroris in dicto nostro Lapide, humor aereus subtilis cum aquoso, & aquosus cum terreo sicco ita sunt coadunati, quod vix vel nunquam nisi subtilissimo Artificis ingenio ab invicem separari possint. Beatus ergo ille, qui tantam ingenii subtilitatem adeptus est in hoc mundo: quoniam absque huiusmodi separatione omnes practicantes seu operantes invanum laboraverunt. Et quia tamen est difficultas in huiusmodi separatione, ideo nemo vel vix unus inter omnes Mundi Philosophos ad ipsum pervenire potest cum effectu. Non ergo quisquam jactet se scire hunc, vel artificem esse, nisi sciat prædictos humores in dicto lapide sequestrare. Qui vero sciverit facere hanc separationem, & puriores partes scilicet aereas spirituales subtilissimas in unum naturaliter adunare, & ex ipsis Medicinam formare, erit Investigator pretiosæ perfectionis. Hæc est namque hujus rei radix, ut qui eam addisce.

discere voluerit, ejus doctrinam primo à Magistro accipiat. Postea Magister coram Discipulo frequenter pertractet eam. Sunt enim hujus scientiæ plura obstacula, & multa distantia est inter sapientes & incipientes, ut inter cæcum & videntem. Nec ille qui dispositionem hujus magisterii per probationem recte cognoverit, est ut ille qui adhuc in ejus inquisitione per libros persistit. Ex his elicitur, quod operatio qualiscunque sit, necessaria est in hoc Physico Magisterio. Quamvis autem noster Lapis jam in se naturaliter tincturam contineat, quoniam in corpore Magnetis id est terræ perfectæ creatus est, tamen per se motum non habet, ut fiat Elixir completum, nisi moveatur Arte & operatione. Est igitur nobis operatio necessaria. Sicut vides in Infante, qui quantum ad creationem attinet, nascitur perfectus. Imperfectus tamen quoad operationem nisi nutriatur. Ideo diversæ Artes adinventæ sunt à Philosophis ut compleatur ab Arte, quod est à natura derelictum. Delirat qui falsa

imaginatur, aut vera quæ non expedit
fatur. Finis autem hujus operationis
est, ut in lapide nostro melioretur tin-
ctura ejus plusquam est in sua natura.
Sed quale regimen huic Arti sit neces-
sarium, deinceps perscrutandum est.
Quibusdam visum fuit, quod regimen
Lapidis solum sit opus naturæ, ita quod
Artista nihil aliud agat, nisi ipsum in
vase claudere, & in Aere suspendere,
umbroso, & à turbinibus quieto, vel in
terra sepelire, cum hoc observatis con-
gruis temporibus Anni, Mensium die-
rum & horarum, atq; opportunis cur-
sibus Planetarum & Astrorum, ita
quod reliqua omnia natura peragat us-
que ad complementum. Et sic Lapidis
regimen non esset aliud, quam applica-
tio ad debita loca & tempora, quod vi-
detur ex hoc probari, quia ipsa Metalla
in visceribus Terræ Lapides quoque &
cætera mineralia atque nascentia solo
calore & virtute quæ à cælestibus cor-
poribus causatur, ad suum comple-
mentum perducuntur. Sufficiat autem
tibi materiam sufficienter disponere,

ex-

extrinsecus, quoniam ipsa sufficienter intrinsecus operatur ad sui perfectionem. Habet enim motum sibi inhaerentem, secundum unam viam & unum ordinem meliorem & certiore, quam possit ab homine cogitari in creatione cujuslibet generati. Ideo tantum præparamentum esse debet magisterio Philosophorum, quia natura nisi impedita fuerit per contrarium non potest præterire modum suum certum, antequam habeat tempus ad imprægnandum, ad parturiendum, ad nutriendum, & ad operandum, ac similiter.

Ex hoc Argumentum trahitur quod Philosophi dicunt, decoctionem Lapidis faciendam esse in calore solis. Similiter etiam ex hoc quod Philosophi Annum in quatuor tempora distinguant, & secundum horum varietatem dicunt Lapidem esse regendum. Prima pars est hyems frigida & humida, Secunda est Ver, calidum & humidum, Tertia est Æstas calida & sicca, Quarta est Autumnus frigidus & siccus, Juxta hunc

modum oportet nos duas naturas regere. Multa alia sunt, quæ de hac re scribuntur. Sed si quis libros Philosophorum perlegendo diligenter & recte examinaverit, inveniet quod Lapidis regimen sine calore ignis per Artem administrando perfici non potest. Maxima enim hujus Artis efficacia in suo igne perpenditur: nam cum eo minera aptantur, & innatae Animæ in suis corporibus retinentur, & cum eo Animæ cum corpore conjunguntur. Et ignis est tota hujus rei vera atque perfecta probatio, & non intelligitur ex hoc quod calor naturæ sufficiat, sed oportet ignem Elementarem exhibere seu administrare. Sic enim ex Elementis nihil fit utile absque compositione & regimine, eo quod sperma ex sanguine & libidine generatur. Si enim humiditas & calor uteri non essent, sperma non maneret, neque fætus perficeretur. Fætus autem extractus non nisi lacte nutritur & igne parce & paulatim dum parvulus est. Sic & te oportet facere in hac operatione, sciasque quod
abs-

absque calore nihil unquam generatur. Item certum est, quod oportet in generatione metallorum calorem esse continuum, quoniam fervaretur in suis vasis mineralibus, sed non conservatur, nisi mons sit solidus & frigus circumstans calorem compelleret ad inferiora & stringeret. Ergo à simili Lapidis decoctio in Elixir necessario fit cum calore continuo in vase apto conservato, quod fieri non posset in libero aere, quia nunc frigore nimio, nunc humido excessivo, nunc aliis alterationibus decoctio variaretur. Hoc namque agit calor in Alchymicis, dummodo sit temperatus, quod agit calor solis in mineris, quia in utroq; virtus Planetarum & stellarum recepta defertur ad vasa, & rebus ipsis infunditur. Similiter oportet ignem esse in generatione metallorum. Alioquin si idem esset utrobique æqualis, oporteret etiam unum esse, tempus æquale in utraque generatione, & sic in millibus Annorum Elixir non perficeretur. Aliud enim est regimen ejusdem rei cum igne, cum utro-

bique fit calor, propter quod & aliud tempus est in generatione Auri, & aliud in generatione Elixiris. Ex quo sequitur, quod oportet alium calorem adhibere intensiorem & magis continuum per Artem quam Natura ministrat. Sic enim Ars supplere valet longitudinem naturalis operationis sollicite regimina exercens, & ad virtutem perveniens, quod quidem nec per se, nec miraculose, ut forte putas, sed Arte & operatione Artificis cum sagaci ingenio perficitur. Natura enim omnia perficit, & Artifex solum applicat res necessarias, & inter cætera ignem, utpote maxime necessarium. Cum enim ipsa materia partim sit fixa, à principio administrandus est sibi ignis, & usque ad finem continuandus, temperatus tamen, ut materia paulatim assuescat, ignem sufferre, donec ultimo tota figatur, ut nullum omnino ignem pertimescat. Hic enim est finis Artis, ut generetur Sulphur sive Elixir omnino incremabile: Sicut etiam finis naturæ est ut generetur Aurum, quod in igne non
dimi-

diminuatur. Hoc autem per nihil aliud
fit tam convenienter, sicut per ignem :
quia sic paulatim virtute ignis roboratur,
& ad incorruptibilitatem appropinquat. Regimen ergo hujus Artis est
ignis calor, & non solum calor naturalis
vel Lapidis vel cælestium luminarium.
Nec est necessarium observare
ortus & cursus cælestium Signorum,
aut adspectus Planetarum, vel tempora
Anni, aut dies vel horas, nisi quantum
pertinet ad bonitatem radicis. Quia hujus
nostri lapidis generatio est omnino
naturalis, sicut aliarum rerum quas natura
producit, & ejus effectus similiter;
quamvis divinus & cælestis fit dicendus,
propter suam excellentiam, corporalis
nec non & spiritualis qualis est
imaginum & annulorum. Cujus signum
est, quod ejus quælibet pars, eandem
virtutem habet cum toto, & tantum
valet contritus aut liquefactus,
quantum integer. Nec in generatione
justum est unquam ab aliquo Philosopho
observare characteres, verba, fumigationes,
aut alias Ceremonias Magicæ

gicæ Arti proprias. Ante omnia autem oportet Lapidis Philosophorum radicem esse optimam, alioquin nihil fit. Major radix est hujus operis in inquisitione. Nam unaquæque minera multorum est generum. Cave ne accipias nisi purum & mundum. Ad hoc ergo, quæ radix sit optima, oportet præcipue tria circa ipsam attendere. Primo quod ex optimis corporibus extrahatur. Ex bonis enim arboribus boni fructus colliguntur, & ex melioribus arboribus meliores gummae effluunt, & ex melioribus gallinis meliora ova procreantur, & bonus pastus bonas ac pingues facit carnes. Secundum circa quod attendere debes, est, quod fœmina imprægnetur suo semine masculino. Est enim Lapidis generatio, quasi similis generationi hominis, quia oportet concurrere semen utriusque maris scilicet & fœminæ. Omnis enim virtus generativa Animæ est à semine Maris. Unde sicut ex ovis venti non generatur Avis, ita ex ovo Philosophorum non generatur Lapis, nisi fœmina à suo semi-

femine scilicet à suo mare fuerit imprægnata. Et hoc semen est virtus ignea penetrans & tingens, & est coagulum coagulans menstruum, & est Anima seu Spiritus subtilis vivificans. Sicut enim homo non potest generari sine conjunctione viri & Mulieris, sic Medicina nostra sine conjunctione Maris & Fæminæ. Mas enim est calidus & siccus, fæmina vero frigida & humida. In utriusque autem conjunctione contemperatur caliditas cum frigiditate, & siccitas cum humiditate: quia non convenienter generatur Animal, si excedat caliditas frigiditatem & è converso. In utriusque autem commixtione extrema contraria reducuntur ad mediam dispositionem, scilicet ad temperatam caliditatem. Vita enim viventium in calido & humido consistit. Sic de Lapide nostro uno est qui ex duplici componitur natura scilicet Masculo & fæmina ut supra dictum est, ratione cujus ad se invicem agunt & patiuntur, perficiunt & perficiuntur, sed etiam ex sua origine prima masculi sper-

spermate & fæminæ menstruo concipitur, & nascendo oritur, propter quod Animal dicitur, quia in potentia vitam habet, & semper utique volabilem, hinc quidam ipsum non immerito hominem nominaverunt. Tertio quod attenditur est, quod in optimo tempore assumatur. Tunc enim quælibet res ad humanum venit usum, quando in sui natura & perfectissima est. Lapis autem noster ubiq; reperitur, & in omni tempore. Sed non in omni tempore æqualis virtutis est, sicut nec in omni loco. Est & aliud quod ad ipsum regimen est necessarium, scilicet vas aptum. Confectione Lapidis cognita, radice bona quod est prius, oportet & vas cognoscere, quod est posterius, in quo sicut in proprio loco lapis gignitur. Unaquæque enim res in loco sibi conveniente generatur, Metalla siquidem in ventre terræ decoquente gignuntur, fætus in utero & pullus in testa procreatur. Oportet autem conditionem vasis conjecturare ex Natura Lapidis. Lapis quippe Philosophorum non perfici-

ficitur, nisi tota ejus virtus retineatur,
intra vas suum. Quare oportet vas in
quo hoc magisterium agitur esse for-
tissimum, quod ignem sustinere possit,
neq; sit porosum, sed solidum, bonum,
vitreum & spissum, rotundum, & collo
longum ac strictum. Non solum oportet
esse fortissimum, sed etiam clausu-
ram munitissimam, qua nisi Spiritus
subtilissimi retineantur, totum magi-
sterium perditur. Statim autem ut la-
pis impositus est vasi, incipit propter
angustiam carceris sudare, & subtilissi-
mas partes exhalare, & quanto diutius
coquitur, tanto Spiritus magis multi-
plicantur, subtiliantur & fortificantur.
Et ideo statim ab initio oportet vas
claudere, & forti sigillo obstruere, ne
flores fugiant, & totum magisterium
amittatur. Non minus furnus sit con-
veniens, in quo vas cum materia sta-
tuatur & igne decoquatur. Totum e-
nim regimen magisterii & nostri ope-
ris in igne in vase & clausura consistit,
quia sine istis perfici magisterium non
potest. Ignis debitus certe administrari
non

non potest nisi in furno ad hoc apto. Oportet ergo, ut Artifex sciat ignis qualitatem & suæ fornacis ; & similiter, ignis ascensionem, in qua videlicet parte fornacis seu in quo loco debeat accendi. Et circa hæc tria oportet attendere. Primo Fornacis debitam dispositionem , & convenientem ignis proportionem ut videlicet non sit nimis altus, non nimis depressus, & ut parietes non sint nimis grossi seu spissi, nec nimis tenues, sed taliter instructus ut sufficientem calorem & continuum recipiat & servet ac ministret. Magnus enim Furnus & parvus, vel grossus & tenuis non eodem calore æqualiter & continue calefiunt. Furnus quoque, stet in loco luminoso securo à ventis & aliis incommodis. Sine hoc ergo Athanore nihil fit, quia sine eo calor tam necessarius in generatione Lapidis nec conservari nec continuari potest in temperamento congruo sicut Ars requirit. Oportet tamen Artificem non casualiter sed prudentissime & ex ratione semper operari singula, maxime ad

Me-

Medicinæ suæ fixationem: quia fixio est quæ omnia perficit, Medicinam facere permanentem in igne, ita ut non comburatur neque destruatut aut diminuatut, neque in substantia neque in virtute, neque in colore seu tinctura, sed potius augeatur. Lapis enim noster tam diu in regimine ignis debet teneri quousque de una natura in aliam amplius mutari non possit. Oportet namque facere toties fixum volatile, & volatile fixum, quousq; totum figatur & fluat, & alteret in verum solificum & Lunificum. Sic enim irritatur bellum, id est, destruitur in Sulphur coagulans & argentum vivum volans, & etiam componitur Amicitia inter Elementa. Spiritus iste convertitur in corpus, & corpus in spiritum; & iterum Spiritus in corpus. Tunc facta est Amicitia inter frigidum & calidum, & inter humidum & siccum. Sed videamus nunc fixionis radicem & fundamentum. Radix autem proxima fixationis Sulphur est, quia hoc solum est quod Argentum vivum coagulat. Idem autem est coagulans & fixans. Oportet insuper Medici-

M nam

nam esse fixam, Ergo & Sulphur medicinam perficiens necessario erit fixum. Tale autem Sulphur, non est Sulphur vulgi, quia illud est adurens. Oportet igitur illud extrahere ex corporibus in quibus est Sulphur non adurens. Talia autem sunt solum duo, scilicet Sol & Luna. Ista ergo duo corpora subtiliter præparamus, ut ex ipsis Sulphur habeamus, cum quo argentum vivum tingamus.

Proxima causa fixationis est Sulphur. Prima ergo fixationis causa est terra, quia fixior est omnibus Elementis: Deinde vero Aqua, quia siccitati terræ contemperandæ est propinquior, & sua frigiditate defendit à combustionem. Postremo vero ignis perficit fixationem, cujus signum est, quod in Auro, in quo ignis plus dominatur quam in Argento, major est fixio, & per consequens etiam Elixir rubrum fixius est quam album: & sic intellige quod dictum est, quod ignis in album Elixir intret, supple principaliter, quia & in illo sunt omnia quatuor Elementa. Non tamen est tanta vis ignis nec effectus ejus ibi sicut in Elixir rubeo, cui additur ignis qui est Sulphur
rube-

rubeum, non ab extrinseco junctus, sed ab intrinseco extractus. Et hoc recipe tuæ cognitionis fundamentum, quod in operatione Elixiris terrea natura quæ dicitur corpus, quamvis sit cum spiritu subtilissimo universaliter commixta, etsi non videatur ab ipsis Elementis distincta, est tamen proxima causa coagulationis & fixationis, & ex ea simul cum Aquea substantia est origo Sulphuris & fermenti. Et hæc natura fixa est in omnibus compositis ex quatuor Elementis, quantumcunque subtilientur, & ad spiritualitatem ducantur, quandoque quidem in actu, quandoque autem in potentia. Et ideo omnia in seipso habent quo fixentur, nisi evolent. Ad hanc autem fixationem maxime cooperatur ignis exterior ad-~~ministratus~~ ministratus per Artem, qui si sit intemperatus fixationem ejus impedit.

Dicendum nunc est de rubedine quæ est ejusdem regiminis complementum, pro quo scias primo quod eadem res est fermentum Albi & rubei Elixiris, scilicet Ovum nostrum, quod tamen esse non posset nisi ejus Sulphur

utramque naturam participaret, aut nisi in ea re esset aliquid, quod Solem & Lunam ad communem naturam & colorem Argenti vivi reduceret. Quamvis igitur in nostro Lapide Sol & Luna sint distincti, loco, proprietate & colore, tamen quia sunt propinquæ naturæ, unum ad alterum facile convertitur, & ad mutuam actionem & passionem duo spermata unitissime sibi commiscuntur, quod maxime sibi commiscuntur, quod maxime fit in putrefactione. Ideo in unam naturam, virtutem & colorem transeunt. Quare etiam ex ambabus unum Elixir ad album & rubeum per Artem generari potest: non tamen uno tempore, sed unum post alterum, per diversos modos digestionum. Quia tamen Sol dignior est Luna, atque fixio ejus fit naturæ, ideo principatus fermenti sibi attribuitur, ut scilicet dicatur Sol fermentum albi & rubei Elixiris, & quod non melioratur nisi cum eo, nec completur cum alio. Nunquam enim fit tinctura absque Lapide rubeo. Album namq; solum absq; rubeo enim major est vis Sulphuris non urentis quia

quia masculina calidior purior & pinguior, magisq; digesta, quam in albo, in quo est fæminina, frigidior, impuri-
or, magisq; fugitiva. Sed quia Luna habet primum dominium & sese in so-
lem convertit suum, dando ei naturam colorem & proprietatem. Ideo quam-
vis magis Argenti vivi naturam sapiat quam Sulphuris, quia volatilis, non im-
merito fermentum albi Elixiris nomi-
natur. Utrumque tamen fermentum ex utroque corpore est, sed principalius est ex Sole, nam ambo corpora propter propinquitatem naturarum ex uno Pa-
tre & una Matre ortarum in unam pri-
mam argenti vivi naturam alterando transmutatur. Ut deinceps ex illa, id est ex occulto ejus duo Sulphurea fer-
menta extrahi possint, album primo deinde rubeum. Neque enim fermentum proprie dicitur, nisi quando Mer-
curius cum ipso coagulatur, & in spe-
ciem Auri vel Argenti tingitur. A prin-
cipio autem neutrum fermentum dici-
tur, nisi quia materia est, unde fermentum extrahitur. Sic ergo Sol principa-
liter perfectionem Lapidis dat, & ulti-

mun complementum, & ex ipso Anima est & Sulphur tingens, & Spiritus Mercurii, qui est ex Luna, acuens & imprægnans, & ultimo ad suam naturam & colorem trahens. Unde concluditur illorum duorum corporum conjunctionem cum Mercurio necessariam esse, in hac parte ad Elixir rubeum & album, quia quamvis Aurum inter omnia corpora fit magis compactum & fixum, tamen cum dissolvitur & in partes minutissimas separatur, fit spirituale & evolans sicut prius, & secum portat tincturam rubeam, argentum vero similiter albam, nec fuit corpus aliquod dignius Sole & purius aut ejus umbra sine qua nullum Argentum vivum generatur tingens. Ultimo scias cognoscere, quando Lapis est omnino perfectus, primo quidem quando ejus rubedo non amplius variatur, nec minuitur, hoc est, quando est rubicundissimus sicut sanguis in actu. Secundo quando funditur in igne subito sicut cera, nec destruitur, nec diminuitur. Et hæc est prima omnium probationum ipsius Olei, ut non faciat fumum nec

stre-

strepitum ullum, sed currat per omnia, & tingat laminam ferream, æream, plumbeam, vel argenteam, & figat se cum illis, & non timeat ignem nec minuatur, nec à metallis separetur ejus tinctura. Facto autem Lapide rubeo, tunc omne corpus tingit ad perfectionem, & non solum alterat, sed etiam in instanti transmutat, & absque violentia permiscetur rei alterabili, cum spoliatione omnium superfluatorum & adustibilium. Et sicut forma Auri, habens virtualiter & active omnes differentias & passiones, quas habet aurum minerale, & ideo facit metalla omnia subito fixa, citrina, fulgidissima, ponderosa ultima gravitate, muta in sonoritate, & omnino eadem virtute Medicinali, sicut verum & purissimum Aurum. Et hæc forma inter omnes formas Mundi non solum est qualitas, sed etiam quantitas, quia corpulenta: Et propterea dicitur Theriaca toxicum & venenum Philosophorum, eo quia subito coagulat & fixat suum argentum vivum, quasi interimendo, ac perficit ipsum in tincturam & Elixir aliorum metallorum.

Et hoc intelligitur de Sulphure Auri, quod non additur ab extrinseco, sed extrahitur ingeniose, & quasi miraculose per regimen debitum Artis, de argento vivo, cum quo simul per sublimationem mundatur: quia Sulphur tingens est solum notum naturæ. Et tamen dicitur additamentum tingentis. Collige autem, quod hic Lapis Philosophorum habeat excellentissimas virtutes super omnes alios lapides. Est namq; in speciali triplex ejus virtus immensa: Prima quidem, quia Mercurium crudum in igne positum, & quælibet alia metalla subito in verissimum solem meliorem omni naturali, convertat. Secunda, quod homines in sanitate & juventute conservat, repellendo ab eis cunctos languores, non tantum lepram & caducum morbum, sed & alias fere incurabiles infirmitates mulcet ac removet, & hæc omnia operatur plusquam omnes medicorum medicinæ vel potiones, vel confectiones quæcunque. Præservat & protegit hæc Medicina in confectis apposita, ne quis morbus eidem advenire in futurum possit, sicque

ficque fit antidotum & Medicina omnium corporum curandorum & purgandorum, tam metallicorum quam humanorum. Tertia, quia multa mirabilia fiunt cum ea in aliis rebus. vitrum malleabile facit, & ex cryftallo fufo cum ea carbunculum trahimus, & ex multis perlis unam prægrandem & naturali similem componimus. Mercurius non potest retineri cum quocunque corpore absq; physico lapide, & ideo omnes operationes sunt Sophisticae & inutiles, quæ tamen omnes deducerentur ad bonum finem, si cum hujus Lapidis medio perficerentur. Ex quibus concludimus quod hæc medicina cum summa diligentia est perquirenda super omnes Mundi divitias ac inferiores thesauros, quia hæc nostra vere divina Medicina est spiritalior, subtilior physica solutione, & longe cæteris efficacior omnibus pretio, virtute, ac immortalis laude quacunq;. Medicina hæc quoque si sit perfecta multiplicabilis esse indicatur quodam modo in infinitum. Est autem triplex modus multiplicandi eam. Primus quidem solvendo eam

per se sepius & coagulando. Hæc autem solutio & congelatio non fit nisi igne. Quia postquam Medicina didicit pugnam contra ignem sustinere, quanto diutius in igne steterit, tanta ejus bonitas augmentatur. Solutio ergo illa est liquefactio ejus ad modum olei. Per se ipsam autem congelatur in Aere. Quia etiam liquefiendo & congelando ad suam perfectionem pervenit, ergo ex eadem ratione & causa iterum solvatur, & iterum congeletur & perfectior erit. Quanto enim pluries solvitur sublimatur & coagulatur Medicina, tanto melius & abundantius operatur. Hic autem solutio intelligitur non in Aquam roris ut fatui putant, sed quod ficcum convertas in humidum, & grossum in simplicum, ut subtilies ipsum quantum potes. Opus enim solutionis fuit inventum non nisi ad subtiliandum. Et hoc est de intentione Artis, quæ docet fixum lapidem cum modis sublimationis sæpius volatilem facere, & sæpius fixare quousque fluat & alteret in complemento solifico certo.

Secundus modus est projiciendi Me-
dici-

dicinam, scilicet partem unam super
centum partes Mercurii præparati cum
suo regimine, & erit pulvis subtilissi-
mus & rubicundissimus, & hæc opera-
tio potest pluries reiterari. Et si hujus
Medicinæ una pars projiciatur supra
decem alias partes corporis imperfecti
iterum totum efficitur medicina, ita
quod una illius pars iterum projecta
supra decem alias partes corporis im-
perfecti, transmutabit ipsum in corpus
perfectum, scilicet in verum Solem vel
Lunam, secundum Medicinæ qualita-
tem, & hoc rationabiliter dicitur: quia
semel projicere unam partem supra
mille, & ter projicere unam partem su-
per decem partes in idem redit. Sed se-
mel projicere unam partem super mil-
le, convertet corpus imperfectum in
corpus perfectum; Ergo ter projicere
etiam convertet, ex quo alterum neces-
sario sequitur: quod projicere Medici-
nam super corpus perfectum, reddit
secundam Medicinæ perfectionem,
quam si projiceretur super corpus im-
perfectum. Ergo efficacia ejus ostende-
tur, se ad majorem qualitatem conver-
ten-

tendo. Hujus autem fundamentum est, quia Medicina tantæ virtutis est & efficaciam, propter suam spiritualitatem ac subtilitatem, quod subito corpora per minima penetret, & partes puras aquosas aereas spirituales & subtiles separat & sibi coadunat: partes vero grossas corruptibiles & combustibiles vel consumit, vel separat. Sed hoc in corpore perfecto non est; maxime autem in Auro, quia partes impuras & combustibiles non habet. Ergo medicinam totam sibi coadunabit. Et per consequens illa secunda Medicina erit longe major in quantitate quam esset secunda medicina facta ex corpore imperfecto, etiam si non sit in potentia & virtute.

Hoc tamen scito, quod secunda Medicina non potest venire ad gradum perfectionis primæ, nec tertia ad gradum secundæ, & sic de aliis. Quamvis Medicina sibi coadunet partes aereas spirituales & subtiles, tamen non potest eas ad tantam spiritualitatem reducere, quantum ipsa medicina habet, quia ejus virtus est ponderata, inensurata, determinata, sicut & aliarum rerum; & imperitur per corporis partes in quibus est di-

disperſa. Propter quod projectio toties poſſet reiterari, quod amplius non haberet vim Medicinæ ſeu convertendi. Similiter etiam ſi projiciatur Medicina ſuper quantitatem nimis magnam, non converteret in corpus perfectum. Semper enim Medicina facit quantum poteſt: ideo quanto plus projicitur vel ſuper majus, tanto virtus ejus minuitur. Et ſic ex una parte Medicinæ primi gradus, perficiuntur mille partes corporis imperfecti in corpus perfectum & ex una parte tertii gradus, ſolum decem. Quia ſicut medicina per multas alterationes deducitur, de corporeitate ſeu groſſitie & imperfectione ad ſpiritualitatem & ſubtiliſſimam naturam: ita etiam è converſo per multas projectiones deducitur de ſpiritualitate ad corporis groſſi naturam, propter partes groſſas quibus inſeparabiliter incorporatur. Et tamen animadvertendum, quod facilius projectio perficitur, quam Lapidis procreatio. Difficilis eſt enim Medicinæ procreatio, quia ſubtile aquoſum eſt in materia Lapidis valde tortiter unitum cum terreo ficco, & vix vel
nun-

nunquam separari potest, nisi cum maximo & subtilissimo ingenio Artificis, & non nisi longo tempore. Et tamen talis separatio exigitur ad medicinæ procreationem, sed post creationem est facilis in corporibus, quia medicina sua spiritualitate ac subtilitate penetrat subito corpora, & suo calore alterat, digerit, & materiam disponit, & purum ab impuro, subtile à grosso perfecte disgregat & sequestrat, & subtile purum sibi assimilat, & in suam substantiam transformat. Quia quamvis Medicina sit minor quantitate corpore alterando, est tamen multo major virtute: ideo vincit ipsum, non tamen plene assimilare potest. Quare grossiores ac terreas partes fortiter acreis commixtas separare non potest. Et ideo virtus Medicinæ diminuitur in projectione. Et tamen unum hoc maximum est secretum, quod Medicinæ virtus etiam in projectione potest augeri, non solum in quantitate extensa, sed etiam in virtute perfectionis & bonitatis. Si videlicet Medicina projiciatur super corpus debita proportionē & totum ponatur in ignem & au-
gea-

geatur per suos gradus, & sæpius
Solvatur, & sæpius congeletur,
quousque fluat plusquam cera. Sic
enim virtute Medicinæ digerente, pau-
latim totum sublimatur, & ad spiritua-
lem naturam transformatur. Quapro-
pter si in projectione in tantum Medici-
na esset debilitata, quod ingressum am-
plius non haberet, ingressus sibi datur,
si prima pars Medicinæ sibi jungatur
& coquatur, solvendo & coagulando
quousque fluat. Quanto enim virtus
medicinæ est minor, tanto temperatio-
rem ignem à principio, & per gradus
temporis necessarij desiderat. Si autem
de medicina prima & perfectissima ni-
hil remansisset quod addatur, aliter a-
gere oportebit, quod tamen summo pe-
re præcavendum est ab ingenioso Arti-
fice, ne hoc sibi eveniat, eo quod sufficit
tantum semel lapidem composuisse, nec
oportet ultra opus reiterare, quia omni-
no medicina absoluta Philosophice in-
finitum est multiplicabilis. Tertius
præterea modus est, quod medicinæ
pars aliquanta, si ve alba si ve rubea, con-
jungatur Lapidi seu mercurio nostro,
qui

qui nunquam in opere fuerit, & ponatur in igne, donec ad talem gradum subtiliationis & puritatis perveniat, & ultimo volatile id est spirituale fiat, ab hinc ergo tertio cum fixationis modo figatur, donec in igne asperitate relicta quiescat. Sed nondum completum est opus in Albo, quamvis in hoc uno meta præparationis consistat. Ideo ultimo & quarto, fixum volatile fiat, & iterum volatile fixum per modum sublimationis & solutionis toties reiterando solutionem & congelationem, quosque fluat plusquam cera, & alteret in omni complemento lunifico & solifico certo. Et hoc est ultimum præparationis seu perfectionis complementum. Et hic quidem Lapis noster Philosophicus sive naturale & Artificiale compositum, operatur in hoc mundo inferiori secreta naturæ pretiosissima super omne pretium, ac Regum opibus incomparabilia. Quæ quidem probis & fidelibus tantum sunt revelata, non autem impiis pusillanimis otiosisque hominibus, vel Tyrannis, qui contra creatoris nostri voluntatem vitia colunt, Christianam charitatem negligunt, virtutem suspendunt, ac studiosos homines perdunt. His ergo quatuor gradibus sublimationis superius enarratis totum Magisterium nostrum cum Dei adiutorio perficitur. Qui sit benedictus & gloriosus in sæcula sæculorum.

F I N I S.

